

Lovtidende A

2011

Udgivet den 30. april 2011

26. april 2011.

Nr. 365.

Bekendtgørelse af lov om betalingstjenester og elektroniske penge¹⁾

Hermed bekendtgøres lov nr. 385 af 25. maj 2009, om betalingstjenester med de ændringer der følger af § 4 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, § 5 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 26 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 1 i lov nr. 1553 af 21. december 2010.

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

Anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på betalingstjenester omfattet af bilag 1, jf. dog stk. 2 og 3 og § 4.

Stk. 2. Kapitel 10 finder anvendelse på betaling med betalingsurrogater, jf. § 102, der ikke udgør betalingstjenester omfattet af bilag 1. Lovens kapitel 3 a finder anvendelse på udstedelse af elektroniske penge.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at loven helt eller delvis ikke skal finde anvendelse på en bestemt tjeneste eller bestemte typer af tjenester. Økonomi- og erhvervsministeren kan samtidig fastsætte supplerende regler for bestemte typer af tjenester.

§ 2. Betalingstjenester må kun udbydes her i landet af følgende udbydere, der er meddelt tilladelse her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område:

- 1) Pengeinstitutter.
- 2) Betalingsinstitutter, jf. kapitel 2.
- 3) Udstedere af elektroniske penge, jf. kapitel 3 a.
- 4) Danmarks Nationalbank.
- 5) Offentlige myndigheder.

Stk. 2. Betalingstjenester kan endvidere udbydes her i landet af virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 38, nr. 1 eller 2.

§ 2 a. Elektroniske penge må kun udstedes af virksomheder med tilladelse efter kapitel 3 a eller tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og af følgende:

- 1) Pengeinstitutter.
- 2) Danmarks Nationalbank.
- 3) Offentlige myndigheder.

§ 3. Kapitel 5-8 finder anvendelse på betalingstjenester, der udbydes her i landet, hvis både betalerens og betalingsmodtagerens udbyder er etableret her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis tjenesten ydes i euro eller i en anden medlemsstats valuta, når denne er en anden end euro.

Stk. 2. § 43, § 44, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, og stk. 2, §§ 45 og 47, § 48, stk. 1, nr. 1, nr. 2, litra a-d og f, og nr. 3-7, §§ 49-53, 55, 57-68, 72-74 og § 76, stk. 1-3, samt kapitel 8 finder dog tillige anvendelse, selv om betalingsmodtagerens udbyder er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og uanset hvilken valuta tjenesten ydes i. § 76, stk. 1-3, finder dog kun anvendelse ved betalingstransaktioner, der ydes i euro eller i en anden medlemsstats valuta, når denne er en anden end euro.

Stk. 3. Kapitel 10 finder anvendelse på betalinger med betalingsurrogater, der udbydes her i landet.

§ 4. Loven finder ikke anvendelse på:

- 1) Kontantbetalinger direkte fra betaleren til betalingsmodtageren, jf. dog § 56.
- 2) Betalingstransaktioner fra betaleren til betalingsmodtageren gennem en handelsagent, som har fuldmagt fra betaleren eller betalingsmodtageren.
- 3) Erhvervsmæssig fysisk pengetransport.
- 4) Betalingstransaktioner, der indebærer ikke-erhvervsmæssig indsamling og levering af kontanter inden for rammerne af almennyttig virksomhed.
- 5) Tjenester, hvor betalingsmodtager efter udtrykkelig anmodning fra betaler foretager en kontant betaling til

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-tidende 2007, nr. L 319, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, EU-tidende 2009, nr. L 267, side. 7.

denne i umiddelbar forbindelse med gennemførelsen af en betalingstransaktion vedrørende køb af varer eller tjenesteydelser.

- 6) Veksling af kontanter, uden at disse indestår på en betalingskonto.
- 7) Betalingstransaktioner, der er baseret på papirbaserede rejsechecks, papirchecks, papirveksler, papirbase-rede værdikuponer eller postanvisninger.
- 8) Betalingstransaktioner, der er gennemført inden for rammerne af et system til afvikling af betalinger eller værdipapirer, mellem afviklingsagenter, centrale modparter, clearinginstitutter, centralbanker og andre deltagere i systemet eller udbydere af betalingstjeneste, jf. dog § 40.
- 9) Betalingstransaktioner vedrørende formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer, herunder udbytter og lign., eller indfrielse eller salg, der foretages af de i nr. 8 omhandlede personer eller af fondsmæglerselskaber, kreditinstitutter, danske og udenlandske investeringsforeninger eller administrationsselskaber, som udfører investeringsservice, samt alle andre virksomheder, der har tilladelse til at have finansielle instrumenter i depot.
- 10) Tjenester leveret af udbydere af tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester, uden at de på noget tidspunkt kommer i besiddelse af de midler, som skal overføres.
- 11) Betalingstransaktioner for egen regning mellem udbydere af betalingstjenester, deres agenter eller filialer.
- 12) Betalingstransaktioner mellem en modervirksomhed og dens dattervirksomheder eller mellem dattervirksomheder under samme modervirksomhed.
- 13) Tjenester, der ydes af udbydere, og som vedrører udbetaling af kontanter i kontantautomater på vegne af en eller flere kortudstedere, som ikke deltager i den rammeaftale, der er indgået med kunden om udbetaling af penge fra en betalingskonto, forudsat at disse udbydere ikke foretager andre af de i bilag 1 anførte betalingstjenester.
- 14) Betalingstransaktioner og pengeværdier, der er anvendt til at foretage betalingstransaktioner, der er gennemført ved hjælp af alle former for telekommunikations-, digital- eller it-udstyr, hvor de erhvervede varer eller tjenesteydelser leveres til og skal anvendes ved hjælp af telekommunikations-, digital- eller it-udstyr, forudsat at telekommunikations-, digital- eller it-operatøren ikke udelukkende agerer som mellemmand mellem brugeren af betalingstjenester og leverandøren af varer og tjenesteydelser.

§ 5. Loven kan ikke fraviges til skade for brugeren af betalingstjenester, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Kapitel 5, § 55, § 57, stk. 3, og §§ 62, 64-66, 68, 73, 74 og 85 samt kapitel 10 kan fraviges ved aftale mellem udbyderen og brugere af betalingstjenester, der ikke er forbrugere. Parterne kan endvidere aftale en anden indsigelsesfrist end nævnt i § 63.

Stk. 3. § 75 og § 76, stk. 4, kan fraviges i alle kundeforhold bortset fra

- 1) betalingstransaktioner i euro uden valutaomregning,
- 2) betalingstransaktioner i danske kroner i Danmark og
- 3) betalingstransaktioner, der kun omfatter en valutaomregning mellem euro og danske kroner i Danmark, og i tilfælde af en grænseoverskridende betalingstransaktion, når transaktionen foretages i euro.

Stk. 4. For betalingstransaktioner inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, må den frist, der er fastsat i § 75, stk. 1 og 3, uanset stk. 3 højst være 4 arbejdsdage efter modtagelsestidspunktet, jf. § 71.

§ 5 a. Loven kan ikke fraviges til skade for indehavere af elektroniske penge, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 39 s kan fraviges ved aftale mellem udstederen og indehavere af elektroniske penge, hvis indehaveren ikke er forbruger.

Definitioner

§ 6. I denne lov forstås ved:

- 1) *Betalingsinstitut:*
En juridisk person, der i overensstemmelse med kapitel 2 er meddelt tilladelse til at udbyde og gennemføre betalingstjenester her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.
- 2) *Betalingstransaktion:*
En handling, der iværksættes af en betaler eller en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren.
- 3) *Betalingssystem:*
Et system til overførsel af midler med formelle og standardiserede rutiner og fælles regler for behandling, clearing eller afvikling af betalingstransaktioner.
- 4) *Betaler:*
En fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en betalingsordre fra denne betalingskonto, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person, der afgiver en betalingsordre.
- 5) *Betalingsmodtager:*
En fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte modtager af de midler, der indgår i en betalings-transaktion.
- 6) *Bruger:*
En fysisk eller juridisk person, som bruger en betalingstjeneste enten som betaler eller som betalingsmodtager eller begge dele.
- 7) *Betalingskonto:*
En konto oprettet i en eller flere brugeres navn med henblik på at gennemføre betalingstransaktioner.
- 8) *Midler:*

- Sedler og mønter, indestående på en konto og elektroniske penge.
- 9) *Betalingsinstrument:*
Enhver form for personligt instrument eller sæt af procedurer, der er aftalt mellem brugeren og udbyderen af betalingstjenester, og som brugeren benytter til at iværksætte en betalingsordre.
- 10) *Pengeoverførsel:*
En betalingstjeneste, hvor der modtages midler fra en betaler, uden at der oprettes en betalingskonto i betalerens eller betalingsmodtagerens navn, alene med det formål at overføre et tilsvarende beløb til en betalingsmodtager eller en anden udbyder på betalingsmodtagerens vegne, og hvor sådanne midler modtages på betalingsmodtagerens vegne og stilles til rådighed for denne.
- 11) *Mikrobetalingsinstrument:*
Et betalingsinstrument, der i henhold til rammeaftalen udelukkende vedrører særskilte betalingstransaktioner på højst 30 euro, eller som enten har en beløbsgrænse på 150 euro eller på intet tidspunkt lagrer midler på mere end 150 euro.
- 12) *Arbejdsdag:*
En dag, hvor betalerens eller betalingsmodtagerens relevante udbyder, der er involveret i gennemførelsen af en betalingstransaktion, holder åbent som påkrævet for gennemførelsen af en betalingstransaktion.
- 13) *Fysisk handel:*
Afvikling af en betalingstransaktion, der forudsætter fysisk tilstedeværelse af betaler og betalingsmodtager.
- 14) *Varigt medium:*
Ethvert instrument, der gør det muligt for brugeren af betalingstjenester at lagre information, der er rettet personligt til den pågældende på en måde, der tillader fremtidig søgning i et tidsrum, der er afpasset efter informationsformålet, og som giver mulighed for uændret gengivelse af den lagrede information.
- 15) *Rammeaftale:*
En aftale om betalingstjenester, der regulerer den fremtidige udførelse af særskilte og successive betalingstransaktioner, og som kan indeholde forpligtelser og betingelser for oprettelse af en betalingskonto.
- 16) *Forbruger:*
En fysisk person, der i forbindelse med betalingstjenesteaftaler optræder med et formål, der ligger uden for den pågældendes erhvervmæssige virksomhed.
- 17) *Udbyder:*
Selskaber som omhandlet i § 2, stk. 1, og juridiske og fysiske personer med begrænset tilladelse, jf. § 38, der udbyder betalingstjenester.
- 18) *Agent:*
En fysisk eller juridisk person, som handler på vegne af et betalingsinstitut ved udbuddet af betalingstjenester.

- 19) *Direkte debitering:*
En betalingstjeneste med henblik på at debitere en betalers betalingskonto, hvor en betalingstransaktion iværksættes af betalingsmodtageren på grundlag af, at betaleren har meddelt sit samtykke til betalingsmodtageren, til betalingsmodtagerens udbyder eller til betalerens egen udbyder.
- 20) *E-penge-institut:*
En juridisk person, der har opnået tilladelse til at udstede elektroniske penge i henhold til § 39 a.
- 21) *Elektroniske penge*
En elektronisk eller magnetisk lagret pengeværdi, der repræsenterer et krav mod udstederen, som udstedes ved modtagelse af betaling med henblik på at gennemføre betalingstransaktioner, og som accepteres af andre end udstederen af elektroniske penge.
- 22) *Udsteder af elektroniske penge:*
Udstedere nævnt i § 2 a.
- 23) *Indehaver af elektroniske penge:*
En person, der er ejer af elektroniske penge, og som i kraft heraf har et krav på en udsteder af elektroniske penge.

Kapitel 2

Betalingsinstitutter

Tilladelse

§ 7. Virksomheder, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, skal have tilladelse som betalingsinstitut for at kunne udbyde betalingstjenester. Tilladelse kan gives til en eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag 1.

Stk. 2. Finanstilsynet giver tilladelse, når

- 1) virksomheden drives i et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab med begrænset ansvar eller i en forening med økonomiske formål optaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens foreningsregister og virksomheden har en bestyrelse og en direktion,
- 2) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark,
- 3) virksomheden af Finanstilsynet vurderes at være i stand til at gennemføre en forsvarlig drift,
- 4) virksomheden opfylder kravene om startkapital i § 12,
- 5) medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion samt, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenesteaktiviteter opfylder kravene i § 18,
- 6) ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, ikke vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af betalingsinstituttet,
- 7) der ikke foreligger snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 17, i lov om finansiel virksomhed, mellem virksomheden og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver,
- 8) virksomhedens forretningsgange, administrative forhold, organisation, regnskabsmæssige procedurer, revisi-

sionsmæssige foranstaltninger og kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger er forsvarlige, jf. § 19, og

- 9) der er truffet passende foranstaltninger for at beskytte de midler, der tilhører brugerne af betalingstjenester, jf. § 22, såfremt virksomheden ud over udbud af betalingstjenester omfattet af bilag 1 udfører andre forretningsaktiviteter, jf. § 11, nr. 3.

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse som betalingsinstitut skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 2 er opfyldt, herunder

- 1) oplysninger om virksomhedens retlige form med kopi af stiftelsesoverenskomst, stiftelsesdokument og vedtægter,
- 2) oplysning om adressen på virksomhedens hovedkontor,
- 3) en oversigt over virksomhedens nuværende og planlagte forretningsaktiviteter, herunder en beskrivelse af planlagte betalingstjenester,
- 4) en forretningsplan med en budgetprognose for de 3 første regnskabsår samt senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet,
- 5) oplysninger om virksomhedens organisationsstruktur, tilsiget brug af agenter og filialer, en beskrivelse af outsourcingordninger og af virksomhedens deltagelse i et nationalt eller internationalt betalingssystem, oplysninger om planlagt grænseoverskridende betalings-tjenestevirksomhed og etablering i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,
- 6) dokumentation for, at virksomheden råder over den i § 12 anførte startkapital,
- 7) oplysninger om bestyrelsesmedlemmer, direktører og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenesteaktiviteter, der dokumenterer, at kravene i henhold til stk. 2, nr. 5, er opfyldt,
- 8) oplysninger om personer, der direkte eller indirekte har en kvalificeret ejerandel i virksomheden, størrelsen af disse ejerandele og dokumentation for disses egnethed under hensyn til nødvendigheden af at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af betalingsinstituttet, jf. kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed,
- 9) oplysninger om snævre forbindelser, jf. stk. 2, nr. 7,
- 10) oplysninger om virksomhedens forretningsgange, administrative forhold, organisation, regnskabsmæssige procedurer, revisionsmæssige foranstaltninger og kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger, herunder en beskrivelse af de interne kontrolforanstaltninger, som virksomheden har indført for at opfylde forpligtelserne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, og
- 11) en beskrivelse af de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte de midler, som tilhører brugere af beta-

lingstjenester, såfremt virksomheden udøver andre aktiviteter, jf. § 11, nr. 3.

Stk. 4. Oplysningerne i stk. 3, nr. 5, 10 og 11, skal indeholde en beskrivelse af de organisatoriske og revisionsmæssige foranstaltninger, som virksomheden har truffet for at beskytte brugernes interesser og sikre kontinuitet i forbindelse med udførelsen af betalingstjenester.

Stk. 5. Hvis virksomheden ud over at udbyde en eller flere af de betalingstjenester, der er anført i bilag 1, udøver andre forretningsaktiviteter, jf. § 11, nr. 3, kan Finanstilsynet beslutte, at betalingstjenestevirksomheden skal udøves i et særskilt selskab.

Underretningspligt

§ 8. Betalingsinstituttet er forpligtet til at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Underretning skal ske på forhånd, hvis ændringen må betragtes som væsentlig. I andre tilfælde skal underretning finde sted snarest muligt.

Meddelelse af beslutning

§ 9. Senest 3 måneder efter modtagelse af en ansøgning eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, efter modtagelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe beslutningen, underretter Finanstilsynet ansøgeren om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes.

Opbevaring af oplysninger

§ 10. Betalingsinstitutter er forpligtet til at opbevare alle oplysninger, der kan være relevante for Finanstilsynets vurdering af betalingsinstituttets forhold i relation til den meddelte tilladelse, i mindst 5 år.

Andre aktiviteter

§ 11. Ud over at udbyde de betalingstjenester, der er omfattet af betalingsinstituttets tilladelse, kan betalingsinstitutter udøve følgende aktiviteter:

- 1) Udbud af driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske tjenester,
- 2) drift af betalingssystemer og
- 3) andre forretningsaktiviteter end betalingstjenester.

Startkapital

§ 12. Hvis virksomheden søger om tilladelse til at udbyde én eller flere af de betalingstjenester, der er nævnt i bilag 1, punkt 1-5, skal startkapitalen udgøre mindst 125.000 euro.

Stk. 2. Hvis virksomheden søger om tilladelse til at udbyde de betalingstjenester, der er nævnt i bilag 1, punkt 6, skal startkapitalen udgøre mindst 20.000 euro.

Stk. 3. Hvis virksomheden søger om tilladelse til at udbyde de betalingstjenester, der er nævnt i bilag 1, punkt 7, skal startkapitalen udgøre mindst 50.000 euro.

Stk. 4. Startkapitalen omfatter indbetalt aktie-, anparts- eller andelskapital, overkurs ved emission, reserver og overført overskud eller underskud.

Basiskapital

§ 13. Betalingsinstitutter skal til enhver tid som minimum have en basiskapital, som svarer til det højeste af følgende beløb:

- 1) Startkapitalen, jf. § 12.
- 2) Det beløb, som fremkommer efter beregning i henhold til en af de tre metoder, der er beskrevet i bilag 2.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for anvendelsen af de beregningsmetoder, der er beskrevet i bilag 2, herunder hvilke af disse beregningsmetoder det enkelte betalingsinstitut skal anvende ved opgørelsen af kapitalkravet i henhold til stk. 1, nr. 2. Der skal herved tages hensyn til den type af betalingstjenester, som udbydes, og omfanget heraf. Finanstilsynet kan ud fra en risikovurdering af det enkelte betalingsinstitut beslutte, at instituttets basiskapital skal være op til 20 pct. højere eller indtil 20 pct. lavere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den anviste beregningsmetode.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter endvidere regler om opgørelse af kapitalkravet, hvor betalingsinstituttet indgår i en koncern.

§ 14. Basiskapitalen er den reducerede kernekapital, jf. §§ 15 og 16, tillagt den supplerende kapital, jf. § 17.

Stk. 2. Kernekapital og supplerende kapital skal være fratrasket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset, i det omfang skattekrav reducerer det beløb, hvorved denne kapital kan anvendes til dækning af risici eller tab.

§ 15. Kernekapitalen består af

- 1) indbetalt aktie-, anparts- eller andelskapital,
- 2) overkurs ved emission,
- 3) reserver og
- 4) overført overskud eller underskud.

§ 16. Kernekapitalen reduceres med

- 1) foreslået udbytte,
- 2) immaterielle aktiver,
- 3) udskudte skatteaktiver og
- 4) årets løbende underskud.

§ 17. Den supplerende kapital består af opskrivningshenslæggelser.

Stk. 2. Den supplerende kapital må ikke medregnes med mere end 100 pct. af den reducerede kernekapital, jf. §§ 15 og 16.

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 18. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal opfylde følgende:

- 1) Må ikke være pålagt eller blive pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.
- 2) Må ikke have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.
- 3) Må ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som vedkommende ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have påført eller påføre den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab.
- 4) Må ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed meddeler Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse, og hvis forholdene efterfølgende ændres.

§ 19. Et betalingsinstitut skal

- 1) have effektive former for virksomhedsstyring,
- 2) have en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 3) have en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 4) have skriftlige forretningsgange på alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 5) have effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, instituttet er eller kan blive udsat for,
- 6) have de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dets virksomhed, og anvende ressourcerne hensigtsmæssigt,
- 7) have procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 8) have fyldestgørende interne kontrolprocedurer og
- 9) have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Regnskaber og lovpligtig revision

§ 20. Årsregnskabsloven finder anvendelse på betalingsinstitutter, medmindre andet følger af stk. 2-8.

Stk. 2. Regnskabsåret skal følge kalenderåret. Første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

Stk. 3. Betalingsinstituttet skal ved udløbet af hvert halvår foretage regnskabsindberetning til Finanstilsynet i overensstemmelse med skemaer og vejledninger hertil udfærdiget af

Finanstilsynet. Indberetningerne skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Stk. 4. Årsrapporten skal revideres af betalingsinstituttets eksterne revisor. Betalingsinstituttets revisor eller revisorer skal være godkendte i henhold til lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 5. Revisorer i et betalingsinstitut skal tillige være revisorer i betalingsinstituttets dattervirksomheder. Det gælder dog ikke modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 6. Revisorer skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for instituttets fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som betalingsinstituttet har snævre forbindelser med.

Stk. 7. Hvis betalingsinstituttet udøver andre aktiviteter som omhandlet i § 11, skal betalingsinstituttets reviderede årsrapport yderligere omfatte et særskilt regnskab for henholdsvis betalingstjenester og andre aktiviteter. Finanstilsynet kan dog dispensere fra dette krav, hvis der er tale om aktiviteter omfattet af § 11, nr. 1.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om revisionens gennemførelse i betalingsinstitutter.

Betalingskonti, ydelse af kredit og forbud mod indlån

§ 21. Betalingsinstitutter må kun føre betalingskonti, der udelukkende anvendes til betalingstransaktioner.

Stk. 2. Betalingsinstitutter, der har opnået tilladelse til at udbyde betalingstjenester som omhandlet i bilag 1, punkt 4, 5 eller 7, må kun yde kredit i forbindelse med disse tjenester, hvis følgende betingelser er overholdt:

- 1) Kredit skal være accessorisk til betalingstjenester og må udelukkende ydes i tilknytning til gennemførelse af betalingstransaktioner.
- 2) Kredit, der ydes i forbindelse med grænseoverskridende betalingstjenester, skal kræves tilbagebetalt inden for et tidsrum, der ikke må overstige 12 måneder.
- 3) Betalingsinstituttets basiskapital skal til enhver tid have en passende størrelse i forhold til den samlede kredit, der ydes.

Stk. 3. Betalingsinstitutter må ikke erhvervsmæssigt tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler.

Sikring af midler

§ 22. Betalingsinstitutter, der udbyder betalingstjenester omfattet af bilag 1, og som samtidig udfører andre forretningsaktiviteter, jf. § 11, nr. 3, skal sikre de midler, der er modtaget fra brugerne af betalingstjenester eller modtaget gennem en anden formidler af betalingstjenester som led i gennemførelse af betalingstransaktioner. Hvis midlerne ved afslutningen af den arbejdsdag, der følger efter den dag, hvor midlerne er modtaget, endnu ikke er udbetalt til betalingsmodtageren eller overført til en anden udbyder af betalingstjenester, skal midlerne senest på dette tidspunkt indsættes på en særskilt konto i et kreditinstitut eller investeres i sikre, likvide aktiver med lav risiko. Midlerne må herved

ikke kunne gøres til genstand for retsforfølgning fra betalingsinstituttets øvrige kreditorer.

Stk. 2. Betalingsinstituttet kan i stedet for den fremgangsmåde, der er beskrevet i stk. 1, vælge at stille garanti fra et forsikringsselskab eller et kreditinstitut, der ikke tilhører samme koncern som betalingsinstituttet. Garantien skal stilles til sikkerhed for de berettigede betalingsmodtagere i henhold til endnu ikke effektuerede betalingstjenester, og garantien skal omfatte ethvert beløb, som ellers skulle være indsat på særskilt konto eller investeret i sikre, likvide aktiver med lav risiko i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om sikring af midler i henhold til stk. 1 og 2, herunder om undtagelser til kravet om sikring.

Anvendelse af agenter

§ 23. Hvis et betalingsinstitut har til hensigt at udbyde betalingstjenester gennem en eller flere agenter, skal Finanstilsynet forinden have meddelelse herom.

Stk. 2. Meddelelsen skal indeholde følgende:

- 1) Navn og adresse på agenten,
- 2) en beskrivelse af, hvordan agenten vil opfylde forpligtelserne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, og
- 3) oplysninger om identiteten på ledelsesansvarlige for agenten og dokumentation for, at disse opfylder kravene i § 18.

§ 24. Finanstilsynet registrerer agenten i henhold til § 90, stk. 1, nr. 1, hvis de forelagte oplysninger efter Finanstilsynets opfattelse er fyldestgørende. Er dette ikke tilfældet, kan Finanstilsynet afvise at registrere agenten. Betalingsinstituttet kan herefter ikke anvende den pågældende agent i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

§ 25. Betalingsinstitutter, der anvender agenter, har det fulde ansvar for opfyldelse af lovens bestemmelser og skal træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring heraf. Betalingsinstituttet hæfter for erstatningskrav, som brugere af betalingstjenester opnår mod agenter, der handler i strid med denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Betalingsinstituttet skal sikre, at agenter, der handler på instituttets vegne, informerer brugerne af betalingstjenester om, at udbyderen er agent for det danske betalingsinstitut.

Outsourcing

§ 26. Hvis et betalingsinstitut har til hensigt at outsource betalingstjenesters driftsmæssige funktioner, skal Finanstilsynet forinden have meddelelse herom.

§ 27. Betalingsinstitutter, der outsourcer driftsmæssige funktioner til tredjemand, har det fulde ansvar for opfyldelse af lovens bestemmelser og skal træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring heraf. Betalingsinstituttet hæfter for erstatningskrav, som brugere af betalingstjenester opnår mod tredjemand, jf. 1. pkt., der handler i strid med denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 28. Væsentlige driftsmæssige funktioner må ikke outsource uden Finanstilsynets tilladelse. Outsourcing må ikke indebære en væsentlig forringelse af kvaliteten af betalingsinstituttets interne kontrol og ledelsesrapportering eller Finanstilsynets mulighed for at overvåge, om instituttet overholder denne lov. En driftsmæssig funktion betragtes som væsentlig, hvis fejl eller et svigt i udførelsen af denne i væsentlig grad vil forringe betalingsinstituttets vedvarende overholdelse af de krav, der skal være opfyldt for at opnå tilladelse som betalingsinstitut.

Stk. 2. Tilladelse i henhold til stk. 1 forudsætter,

- 1) at outsourcing ikke indebærer en væsentlig forringelse af kvaliteten af betalingsinstituttets interne kontrol og ledelsesrapportering eller Finanstilsynets mulighed for at overvåge, om instituttet overholder denne lov,
- 2) at outsourcing ikke fører til, at den øverste ledelse delegerer sit ansvar,
- 3) at betalingsinstituttets forhold til og forpligtelser over for dets brugere af betalingstjenester i henhold til denne lov ikke forringes, og
- 4) at de betingelser, som betalingsinstituttet i øvrigt skal overholde for at opnå og bibeholde tilladelse, ikke undermineres.

§ 29. Hvis den enhed, som betalingsinstituttet outsourcer driftsmæssige funktioner til, har hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, underretter Finanstilsynet tilsynsmyndigheden i det pågældende land herom.

Danske betalingsinstitutters virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område

§ 30. Betalingsinstitutter, der er meddelt tilladelse her i landet, og som ønsker at udbyde grænseoverskridende betalingstjenester i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal forinden give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke betalingstjenester instituttet ønsker at udbyde.

Stk. 2. Finanstilsynet videregiver den i stk. 1 nævnte meddelelse og en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af betalingsinstituttets tilladelse, til tilsynsmyndigheden i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af den meddelelse, der er nævnt i stk. 1.

§ 31. Betalingsinstitutter, der er meddelt tilladelse her i landet, og som ønsker at udbyde betalingstjenester i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ved etablering af en filial, skal forinden give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af filialens navn og adresse, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, navnene på de personer, der er ansvarlige for filialens ledelse, dens organisationsstruktur, og hvilke betalingstjenester instituttet ønsker at udbyde.

Stk. 2. Finanstilsynet videregiver den i stk. 1 nævnte meddelelse og en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af betalingsinstituttets tilladelse, til tilsynsmyndigheden i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse med anmodning om en udtalelse før registrering af filialen.

Stk. 3. Hvis tilsynsmyndigheden i værtslandet meddeler, at den har rimelig grund til at formode, at den påtænkte filialeablering vil øge risikoen for overtrædelse af værtslandets regler om hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan Finanstilsynet afvise at registrere filialen eller annullere registreringen af filialen, hvis registrering allerede har fundet sted. Betalingsinstituttet kan herefter ikke anvende den pågældende filial i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

Stk. 4. Betalingsinstituttet skal sikre, at brugerne af betalingstjenester orienteres om, at udbyderen er en filial af betalingsinstituttet.

§ 32. Betalingsinstitutter, der er meddelt tilladelse her i landet, og som ønsker at udbyde betalingstjenester i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, gennem en agent, skal forinden give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af de oplysninger, som fremgår af § 23, stk. 2, og oplysning om, hvilke betalingstjenester instituttet ønsker at udbyde gennem agenten.

Stk. 2. Finanstilsynet videregiver den i stk. 1 nævnte meddelelse og en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af betalingsinstituttets tilladelse, til tilsynsmyndigheden i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse med anmodning om en udtalelse før registrering af agenten.

Stk. 3. Hvis tilsynsmyndigheden i værtslandet meddeler, at den har rimelig grund til at formode, at samarbejdet med den pågældende agent vil øge risikoen for overtrædelse af værtslandets regler om hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan Finanstilsynet afvise at registrere agenten eller annullere registreringen af agenten, hvis registrering allerede har fundet sted. Betalingsinstituttet kan herefter ikke anvende den pågældende agent i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

Stk. 4. Betalingsinstituttet skal sikre, at agenter, der handler på instituttets vegne, informerer brugerne af betalingstjenester om, at udbyderen er agent for betalingsinstituttet.

Udenlandske betalingsinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område

§ 33. Et udenlandsk betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udbyde grænseoverskridende betalingstjenester her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet med oplysning om, hvilke betalingstjenester instituttet øns-

sker at udbyde, og om, at disse tjenester er omfattet af instituttets tilladelse i hjemlandet.

§ 34. Et udenlandsk betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udbyde betalingstjenester her i landet gennem en filial, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet med oplysning om filialens navn og adresse, navnene på de personer, der er ansvarlige for filialens ledelse, dens organisationsstruktur, hvilke betalingstjenester instituttet ønsker at udbyde gennem filialen, og om, at disse tjenester er omfattet af instituttets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 2. Hvis Finanstilsynet meddeler, at det har rimelig grund til at formode, at oprettelsen af en filial vil øge risikoen for overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme eller de regler, der er udstedt i medfør heraf, kan tilsynsmyndigheden i hjemlandet afvise at registrere filialen eller annullere registreringen af filialen, hvis registreringen allerede har fundet sted. Filialen kan herefter ikke udbyde betalingstjenester her i landet.

Stk. 3. Filialen skal informere brugerne af betalingstjenester om, at udbyderen er en filial af det udenlandske betalingsinstitut.

§ 35. Et udenlandsk betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udbyde betalingstjenester her i landet gennem en agent, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet og oplysninger om, hvilke betalingstjenester instituttet ønsker at udbyde gennem agenten, og om, at disse tjenester er omfattet af instituttets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 2. Hvis Finanstilsynet meddeler, at det har rimelig grund til at formode, at samarbejdet med den pågældende agent vil øge risikoen for overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme eller de regler, der er udstedt i medfør heraf, kan tilsynsmyndigheden i hjemlandet afvise at registrere agenten eller annullere registreringen, hvis registrering allerede har fundet sted. Betalingsinstituttet kan herefter ikke anvende den pågældende agent i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

Stk. 3. Agenter, der handler på instituttets vegne, skal informere brugerne af betalingstjenester om, at udbyderen er agent for det udenlandske betalingsinstitut.

§ 36. Hvis betalingsinstituttet outsourcer driftsmæssige funktioner til en enhed, der har hjemsted her i landet, underretter tilsynsmyndigheden i hjemlandet Finanstilsynet herom.

Kapitel 3

Begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester

§ 37. Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester her i landet til en virksomhed, når

- 1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark. Finanstilsynet kan endvidere give en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 38, nr. 1, til virksomheder, der har hovedkontor og hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog stk. 5,
- 2) virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder,
- 3) medlemmerne af virksomhedens bestyrelse og direktion og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenesteaktiviteter opfylder kravene i § 18. Hvis virksomheden drives som interessentskab eller enkeltmandsvirksomhed, finder § 18 tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden personligt ansvarlige enkeltpersoner, og
- 4) betingelserne i § 38 er opfyldt.

Stk. 2. En ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder

- 1) oplysninger om direktører og ledelsesansvarlige for virksomheden og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for forvaltningen af betalingsinstituttets betalings-tjenesteaktiviteter, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 18 er opfyldt,
- 2) oplysning om, hvilke af de aktiviteter, der er nævnt i § 38, virksomheden har til hensigt at udøve,
- 3) hvis ansøgeren har til hensigt at udøve aktiviteter omfattet af § 38, nr. 1: en beskrivelse af anvendelsesområdet for betalingsinstrumentet og begrundelse for, at tjenesten er omfattet af § 38, nr. 1, og
- 4) hvis ansøgeren har til hensigt at udøve aktiviteter omfattet af § 38, nr. 2: en forretningsplan med budgetprognose for det første regnskabsår og det senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.

Stk. 3. En tilladelse til at yde aktiviteter omfattet af § 38, nr. 2, bortfalder, første gang gennemsnittet af virksomhedens betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, herunder også af agenter, for hvilke virksomheden har det fulde ansvar, overstiger 3 mio. euro pr. måned. Hvis virksomheden senest 30 dage efter søger om tilladelse efter § 7, kan virksomheden uanset 1. pkt. fortsætte sin aktivitet i henhold til stk. 1, mens ansøgningen behandles.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte regler om sikring af midler modtaget fra brugerne for virksomheder med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester, der udfører aktiviteter omfattet af § 38.

Stk. 5. Finanstilsynet kan dispensere fra kravet om tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 38, nr. 1, til virksomheder, der har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal dog anmeldes til Finanstilsynet og registreres, inden virksomheden må påbegyndes.

§ 38. En begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester her i landet kan omfatte følgende aktiviteter:

- 1) Betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser eller
- 2) betalingstjenester omfattet af bilag 1, hvis gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, herunder også agenter for hvilke virksomheden har det fulde ansvar, ikke overstiger 3 mio. euro pr. måned.

§ 39. En virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 38, er forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 2. En virksomhed, der har begrænset tilladelse, jf. § 38, nr. 2, skal underrette Finanstilsynet, når gennemsnittet af betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder overstiger 3 mio. euro pr. måned.

Stk. 3. En virksomhed, der har begrænset tilladelse, skal én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at få tilladelse efter § 37, samt oplysning om gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder opgjort pr. måned, hvis virksomheden har tilladelse til at udbyde aktiviteter i medfør af § 38, nr. 2. Erklæringen skal være underskrevet af virksomhedens bestyrelse og direktion. Hvis virksomheden ikke drives i selskabsform, skal erklæringen underskrives af den daglige ledelse.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, hvilke ændringer der skal underrettes om efter stk. 1.

Kapitel 3 a

Udstedere af elektroniske penge

Tilladelse som e-penge-institut

§ 39 a. Virksomheder skal have tilladelse som e-penge-institut for at kunne udstede elektroniske penge. Dette gælder ikke for pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

Stk. 2. Finanstilsynet giver tilladelse, når

- 1) virksomheden opfylder kravene i § 7, stk. 2, nr. 1-3, 5-7 og 8, jf. § 19,
- 2) virksomheden opfylder kravet til startkapital i § 39 f og
- 3) der, hvis virksomheden ud over udstedelse af elektroniske penge udfører andre forretningsaktiviteter, jf. § 39 e, stk. 1, nr. 2-4, er truffet passende foranstaltninger for at beskytte de midler, der tilhører indehavere af elektroniske penge, jf. § 39 l.

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse som e-penge-institut skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om kravene i stk. 2 er opfyldt, herunder

- 1) oplysninger som nævnt i § 7, stk. 3, nr. 1-5 og 7-10,
- 2) dokumentation for, at virksomheden råder over den i § 39 f anførte startkapital, og

- 3) en beskrivelse af de foranstaltninger, der, hvis virksomheden udøver andre forretningsaktiviteter, jf. § 39 e, stk. 1, nr. 2-4, er truffet for at beskytte de midler, som tilhører indehavere af elektroniske penge.

Stk. 4. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de organisatoriske og revisionsmæssige foranstaltninger, som virksomheden har truffet for at beskytte indehavere af elektroniske penges interesser.

Stk. 5. Hvis virksomheden ud over at udbyde elektroniske penge udøver aktiviteter som nævnt i § 39 e, stk. 1, nr. 2-4, kan Finanstilsynet stille som betingelse for opnåelse af tilladelse, at virksomheden med udstedelse af elektroniske penge skal udøves i et særskilt selskab. Et sådant krav kan stilles som betingelse for at udstede tilladelse og på ethvert senere tidspunkt.

Underretningspligt

§ 39 b. § 8 om underretningspligt finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter.

Meddelelse af beslutning

§ 39 c. § 9 om meddelelse af beslutning finder tilsvarende anvendelse på behandling af tilladelse som e-penge-institut.

Opbevaring af oplysninger

§ 39 d. § 10 om opbevaring af oplysninger finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter.

Andre aktiviteter

§ 39 e. Ud over at udstede elektroniske penge kan e-penge-institutter udøve følgende aktiviteter:

- 1) Udbud af driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske tjenester, herunder betalingstjenester, når de har tilknytning til udstedelse af elektroniske penge, jf. bilag 1.
- 2) Udbud af betalingstjenester, jf. bilag 1.
- 3) Drift af betalingssystemer.
- 4) Andre forretningsaktiviteter end de i nr. 1-3 nævnte, dog med de begrænsninger, der følger af denne lov.

Stk. 2. De bestemmelser i denne lov, der gælder for udbud af betalingstjenester, finder tillige anvendelse for e-penge-institutter, når de udbyder betalingstjenester, som ikke er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge.

Startkapital

§ 39 f. Virksomheden skal på tidspunktet for opnåelse af tilladelse som e-penge-institut have en startkapital på mindst 350.000 euro.

Stk. 2. Startkapitalen omfatter indbetalt aktie-, anparts- eller andelskapital, overkurs ved emission, reserver samt overført overskud eller underskud.

Basiskapital

§ 39 g. E-penge-institutter skal til enhver tid som minimum have en basiskapital, som svarer til det højeste af følgende beløb:

- 1) Startkapitalen, jf. § 39 f.

- 2) Et beløb svarende til 2 pct. af de gennemsnitlige udestående elektroniske penge (betegnet metode D).

Stk. 2. Hvis e-penge-instituttet udbyder betalingstjenester omfattet af bilag 1, som ikke er nært tilknyttede accessoriske tjenester til udstedelse af elektroniske penge, skal der ved beregningen af beløb i henhold til stk. 1, nr. 2, tillægges et beløb, som beregnes i overensstemmelse med § 13, stk. 1, nr. 2. Ved beregningen finder § 13, stk. 2 og 3, og regler i medfør heraf tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Gennemsnittet af udestående elektroniske penge, jf. stk. 1, nr. 2, beregnes som de samlede krav på udstederen, der hidrører fra udestående elektroniske penge, opgjort på baggrund af det daglige udestående ved udgangen af hver dag i de foregående 6 måneder. Opgørelsen foretages den første dag i hver måned. Hvis virksomheden ikke har gennemført 6 måneders drift på datoen for beregningen, anvendes som grundlag for beregningen de eventuelt gennemførte måneder med drift og virksomhedens estimater for de gennemsnitlige udestående elektroniske penge for det kommende år.

Stk. 4. Ved beregning i henhold til stk. 1, nr. 2, kan Finanstilsynet ud fra en risikovurdering af det enkelte e-penge-institut beslutte, at instituttets basiskapital skal være op til 20 pct. højere og indtil 20 pct. lavere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den anviste beregningsmetode.

Stk. 5. Basiskapitalen opgøres i overensstemmelse med § 14.

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 39 h. §§ 18 og 19 om ledelse og indretning af virksomheden finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter.

Ejerforhold

§ 39 i. Ved indgivelse af ansøgning om tilladelse som e-penge-institut, og til enhver tid efter tilladelsen er meddelt, skal ejere af kvalificerede andele i virksomheden opfylde principperne i §§ 61-62 om ejerforhold i lov om finansiel virksomhed, dog således, at de i § 61, stk. 1, og § 61 b i lov om finansiel virksomhed anførte procentsatser udgør henholdsvis 20 pct., 30 pct. og 50 pct.

Stk. 2. Ved kvalificeret andel i henhold til stk. 1 forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af e-pengeinstituttet.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved ansøgning om godkendelse og underretningspligt for e-penge-instituttet og ejere af kvalificerede andele i e-penge-instituttet.

Regnskaber og lovpligtig revision

§ 39 j. § 20, stk. 1-6 og 8, finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter.

Stk. 2. Hvis e-penge-instituttet udøver andre aktiviteter som omhandlet i § 39 e, stk. 1, nr. 4, skal e-penge-instituttets reviderede årsrapport yderligere omfatte et særskilt

regnskab for henholdsvis udstedelse af elektroniske penge og andre aktiviteter.

Ydelse af kredit og forbud mod indlån og renter

§ 39 k. E-penge-institutter må ikke yde kredit af midler, der er modtaget fra indehavere af elektroniske penge.

Stk. 2. E-penge-institutter må ikke tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler. De midler, som e-penge-instituttet modtager fra en indehaver, skal uden ugrundet ophold veksles til elektroniske penge og stilles til rådighed for denne.

Stk. 3. Udstedere af elektroniske penge må ikke tilskrive renter el.lign. af beløb, som er vekslet til elektroniske penge.

Stk. 4. E-penge-instituttet må kun yde kredit i forbindelse med udbud af betalingstjenester, der ikke er omfattet af § 39 e, stk. 1, nr. 1, hvis kravene i § 21, stk. 2, er opfyldt.

Sikring af midler

§ 39 l. E-penge-institutter, der udøver aktiviteter som nævnt i § 39 e, stk. 1, nr. 2-4, skal sikre de midler, der er modtaget fra brugere med henblik på veksling til elektroniske penge. Hvis midlerne ved afslutningen af den arbejdsdag, der følger efter den dag, hvor midlerne er modtaget, endnu ikke er vekslet til elektroniske penge og stillet til disposition for indehaveren, skal midlerne senest på dette tidspunkt indsættes på en særskilt konto i et kreditinstitut eller investeres i sikre, likvide aktiver med lav risiko. Midlerne må ikke herved kunne gøres til genstand for retsforfølgning fra e-penge-instituttets øvrige kreditorer.

Stk. 2. § 22, stk. 2, om mulighed for garantistillelse finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om sikring af midler i henhold til stk. 1 og 2, herunder om undtagelser fra kravet om sikring.

Outsourcing

§ 39 m. §§ 26-29 og 36 om outsourcing finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter.

Danske e-penge-institutters virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område

§ 39 n. §§ 30 og 31 om danske betalingsinstitutters virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter.

Stk. 2. § 32 finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter, dog således, at danske e-penge-institutter alene må have agenter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis agenten udelukkende er formidler af andre aktiviteter end salg af elektroniske penge, jf. § 39 e, stk. 1, nr. 2-4.

Udenlandske e-penge-institutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et

land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område

§ 39 o. §§ 33 og 34 om udenlandske betalingsinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter.

Stk. 2. § 35 finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter, dog således, at udenlandske e-penge-institutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, alene må have agenter her i landet, hvis agenten udelukkende er formidler af andre aktiviteter end salg af elektroniske penge, jf. § 39 e, stk. 1, nr. 2-4.

Begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge

§ 39 p. En begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge her i landet kan omfatte

- 1) elektroniske penge lagret på instrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser eller
- 2) elektroniske penge, hvor udstederens samlede forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske beløb på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give en virksomhed en begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge til anvendelse her i landet, når

- 1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog stk. 4,
- 2) betingelserne i § 37, stk. 1, nr. 2 og 3, er opfyldt og
- 3) en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Stk. 3. En ansøgning om begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om kravene i stk. 1 er opfyldt, herunder

- 1) oplysninger om direktører og ledelsesansvarlige for virksomheden som nævnt i § 18,
- 2) oplysning om, hvilke af de aktiviteter, der er nævnt i stk. 1, virksomheden har til hensigt at udøve,
- 3) hvis ansøgeren søger om tilladelse efter stk. 1, nr. 1, en beskrivelse af anvendelsesområdet for elektroniske penge og begrundelse for, at udstedelsen er omfattet af stk. 1, nr. 1, og
- 4) hvis ansøgeren søger om tilladelse efter stk. 1, nr. 2, en forretningsplan med budgetprognose for det første regnskabsår samt det senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra kravet om begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge omfattet af stk. 1, nr. 1, for så vidt angår virksomheder, der har en lignende tilladelse inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal dog anmeldes til Fi-

nanstilsynet og registreres, inden virksomheden må påbegynde udstedelse af elektroniske penge.

§ 39 q. En begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge i henhold til § 39 p, stk. 1, nr. 2, bortfalder, hvis udstederens samlede forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske beløb overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro. Hvis virksomheden senest 30 dage senere søger om tilladelse efter § 39 a, kan virksomheden uanset 1. pkt. fortsætte sin aktivitet i henhold til § 39 p, stk. 1.

Stk. 2. Finanstilsynet kan for udstedere med begrænset tilladelse fastsætte nærmere regler om sikring af midler modtaget fra brugere.

§ 39 r. En virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, er forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 2. En virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, nr. 2, skal underrette Finanstilsynet, når virksomhedens samlede forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske beløb overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Stk. 3. En virksomhed med begrænset tilladelse skal en gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at få tilladelse efter § 39 p, og oplysning om de gennemsnitlige udestående elektroniske penge. Erklæringen skal være underskrevet af virksomhedens bestyrelse og direktion. Hvis virksomheden ikke drives i selskabsform, skal erklæringen underskrives af den daglige ledelse. Erklæringen skal være Finanstilsynet i hænde senest den 1. april hvert år.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ændringer der skal underrettes om efter stk. 1.

Udstedelse og indløsning

§ 39 s. Udstedere af elektroniske penge må ikke udstede elektroniske penge til overkurs.

Stk. 2. Indehavere af elektroniske penge kan inden udløbet af de elektroniske penge og i op til 1 år efter udløbet anmode om, at restværdien indløses til pålydende værdi. Hvis indehavere af elektroniske penge anmoder om indløsning efter udløbet af de elektroniske penge, og hvis udstederen af elektroniske penge udøver aktiviteter som nævnt i § 39 e, stk. 1, nr. 2-4, og det ikke på forhånd er kendt, hvilken andel af midlerne der skal anvendes til elektroniske penge, skal udstederen af elektroniske penge indløse alle de midler, som indehaveren af elektroniske penge har anmodet om.

Stk. 3. Der kan kun opkræves gebyr i forbindelse med indløsning, hvis dette fremgår af aftalen, og kun hvis

- 1) der kræves indløsning inden de elektroniske penges udløb,
- 2) aftalen mellem udsteder og indehaver indeholder en udløbsdato og indehaveren af de elektroniske penge opsiges aftalen inden denne dato eller
- 3) der kræves indløsning mere end 1 år efter udløbet af aftalen mellem udsteder og indehaver.

Stk. 4. Et eventuelt gebyr som nævnt i stk. 3 skal svare til de faktiske omkostninger for udstederen af elektroniske penge, medmindre omkostningerne er uforholdsmæssigt høje.

Stk. 5. Indløsningsbetingelser og gebyrer skal klart fremgå af aftalen mellem udstederen og indehaveren. Indehaveren af de elektroniske penge skal oplyses om disse betingelser, før vedkommende bliver bundet af en aftale.

God skik

§ 39 t. § 84 om god skik finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter og virksomheder med en begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge.

Kapitel 4

Adgang til betalingssystemer

§ 40. Vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal være objektive, ikkediskriminerende og proportionale, således at disse vilkår ikke forhindrer adgang i større udstrækning end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici, herunder afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici, og sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på

- 1) betalingssystemer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer,
- 2) betalingssystemer, der udelukkende består af udbydere, der tilhører en gruppe sammensat af enheder med kapitalforbindelser, hvor én af de forbundne enheder udøver effektiv kontrol over de andre forbundne enheder, og
- 3) betalingssystemer, hvor en enkelt udbyder
 - a) handler eller kan handle som udbyder for både betaler og betalingsmodtager og er eneansvarlig for driften af systemet og
 - b) tillader andre udbydere at deltage i systemet, men uden at sidstnævnte har indflydelse på fastsættelse af gebyrer i relation til betalingssystemet.

Kapitel 5

Oplysningskrav

Generelle bestemmelser

§ 41. §§ 43-46 finder kun anvendelse på enkeltstående betalingstransaktioner.

Stk. 2. §§ 47-54 finder kun anvendelse på rammeaftaler og betalingstransaktioner omfattet af en rammeaftale.

Stk. 3. Hvis en betalingsordre vedrørende en enkeltstående betalingstransaktion sendes via et betalingsinstrument, som er omfattet af en rammeaftale, er udbyderen ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller stille oplysninger til rådighed, som brugeren allerede modtager eller vil modtage på grundlag af rammeaftalen.

§ 42. Udbydere må ikke kræve betaling for oplysninger, som skal leveres efter bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 2. Hvis en udbyder efter anmodning fra en bruger leverer supplerende oplysninger, hyppigere oplysninger eller tilbyder overførsel af disse oplysninger ved hjælp af andre kommunikationsmidler end fastlagt i rammeaftalen, skal en eventuel betaling stå i rimeligt forhold til betalingstjenesteudbyderens faktiske omkostninger.

Enkeltstående betalingstransaktioner

Forudgående information

§ 43. Senest samtidig med at der indgås aftale om at udføre en betalingstjeneste, skal udbyderen stille oplysninger og betingelser efter § 44, stk. 1 og 2, til rådighed for brugeren på en let tilgængelig måde. Udbyderen skal meddele brugeren disse oplysninger og betingelser på papir eller andet varigt medium, hvis denne anmoder herom.

Stk. 2. Oplysningerne skal være formuleret klart og letforståeligt på dansk eller et andet sprog, som parterne aftaler.

Stk. 3. Hvis aftalen på brugerens foranledning er indgået ved brug af fjernkommunikation og dette ikke giver udbyderen mulighed for at overholde bestemmelserne i stk. 1, skal oplysningerne gives til brugeren, straks efter at betalingstransaktionen er gennemført.

§ 44. En udbyder skal meddele eller stille følgende oplysninger til rådighed for brugeren:

- 1) Den type af oplysninger eller den type entydig identifikationskode, som brugeren skal oplyse, for at en betalingsordre kan gennemføres korrekt.
- 2) Den maksimale gennemførelsestid for den ønskede betalingstjeneste.
- 3) De gebyrer, som brugeren skal betale til udbyderen, og, hvor det er relevant, en liste over gebyrerne.
- 4) Hvor det er relevant, den faktiske vekselkurs eller referencekursen, der skal gælde for betalingstransaktionen.

Stk. 2. Hvor det er relevant, stilles de øvrige i § 48, stk. 1, anførte oplysninger til rådighed for brugeren på en let tilgængelig måde.

Stk. 3. Ved forbrugeraftaler om betalingstjenester indgået ved fjernsalg skal udbyder endvidere give forbrugeren oplysninger i henhold til forbrugeraftalelovens § 13, stk. 1, jf. § 11, stk. 1, nr. 3-7, samt § 13, stk. 1, nr. 3-5 og 8. For så vidt angår oplysningskravet i § 11, stk. 1, nr. 3, skal der alene gives oplysninger om, at der kan være andre afgifter eller omkostninger, der ikke betales af den erhvervsdrivende eller pålægges af denne.

Oplysninger til betaleren efter modtagelse af betalingsordren

§ 45. Umiddelbart efter betalerens udbyder har modtaget betalingsordren, skal vedkommende meddele betaleren følgende oplysninger eller stille dem til rådighed på den i § 43, stk. 1, fastsatte måde:

- 1) En reference, så betaleren kan identificere betalingstransaktionen, og, hvor det er relevant, oplysninger om betalingsmodtageren.
- 2) Betalingstransaktionens beløb i den valuta, som betaleren anvendte i betalingsordren.

- 3) Størrelsen af eventuelle gebyrer, som betaleren skal betale, og, hvor det er relevant, en liste over disse gebyrer.
- 4) Hvor det er relevant, den vekselkurs, som betalereudbyderen har anvendt ved betalingstransaktionen, eller en henvisning hertil, hvis den er forskellig fra den vekselkurs, der er meddelt efter § 44, stk. 1, nr. 4, og betalingstransaktionens beløb efter valutaomregningen.
- 5) Datoen for modtagelsen af betalingsordren.

Oplysninger til betalingsmodtageren efter gennemførelsen

§ 46. Umiddelbart efter betalingstransaktionen er gennemført, skal betalingsmodtagerens udbyder meddele betalingsmodtageren følgende oplysninger eller stille dem til rådighed på den i § 43, stk. 1, fastsatte måde:

- 1) En reference, så betalingsmodtageren kan identificere betalingstransaktionen, og, hvor det er relevant, betaleren, og eventuelle yderligere oplysninger, der fulgte betalingstransaktionen.
- 2) Betalingstransaktionens beløb i den valuta, som er til betalingsmodtagerens rådighed.
- 3) Størrelsen af eventuelle gebyrer, som betalingsmodtageren skal betale, og, hvor det er relevant, en liste over disse gebyrer.
- 4) Hvor det er relevant, den vekselkurs, som betalingsmodtagerens udbyder har anvendt ved betalingstransaktionen, og betalingstransaktionens beløb inden valutaomregning.
- 5) Valørdato for kreditering.

Betalingstransaktioner på baggrund af en rammeaftale

Forudgående information

§ 47. Senest samtidig med en rammeaftale indgås, skal udbyderen meddele brugeren de oplysninger og betingelser, der er anført i § 48, stk. 1, på papir eller andet varigt medium.

Stk. 2. Oplysninger og betingelser skal være formuleret klart og letforståeligt på dansk eller et andet sprog, som parterne aftaler.

Stk. 3. Hvis aftalen på brugerens foranledning er indgået ved brug af fjernkommunikation og dette ikke giver udbyderen mulighed for at overholde bestemmelserne i stk. 1, skal oplysningerne gives til brugeren straks efter indgåelsen af rammeaftalen.

Stk. 4. Ved mikrobetalingsinstrumenter skal udbyderen uanset stk. 1 kun meddele betaleren oplysning om de vigtigste karakteristika ved betalingstjenesten, herunder den måde, hvorpå betalingsinstrumentet kan anvendes, betalereudbyderens forpligtelser, de opkrævede gebyrer og andre væsentlige oplysninger, der er nødvendige for at træffe en beslutning på oplyst grundlag. Udbyderen skal angive, hvor de oplysninger, der er anført i § 48, stk. 1, stilles til rådighed på en let tilgængelig måde.

§ 48. En udbyder skal meddele følgende oplysninger og betingelser til brugeren:

- 1) Om udbyderen af betalingstjenester:

- a) Navn og adresse, herunder e-post-adresse på udbyderen, og, hvor det er relevant, adressen for en filial og agent i det land, hvor betalingstjenesten udbydes, og
- b) relevant tilsynsmyndighed, det offentlige register, hvor udbyderens tilladelse er registreret, og registreringsnummeret eller tilsvarende identifikationsoplysninger.
- 2) Om brug af betalingstjenester:
 - a) Betalingstjenestens væsentligste karakteristika,
 - b) den type af oplysninger eller den type entydig identifikationskode, som brugeren skal oplyse, for at en betalingstjeneste kan gennemføres korrekt,
 - c) form og procedure for meddelelse af samtykke til at udføre en betalingstransaktion og tilbagekaldelse af samtykke,
 - d) beskrivelse af tidspunktet, hvor en betalingsordre betragtes som modtaget,
 - e) den maksimale gennemførelsestid og
 - f) en eventuel mulighed for at aftale beløbsgrænser for anvendelse af betalingsinstrumenter.
- 3) Om gebyrer, renter og vekselkurser:
 - a) Størrelsen af eventuelle gebyrer, som brugeren skal betale, og, hvor det er relevant, en liste over disse gebyrer,
 - b) hvor det er relevant, de rentesatser og vekselkurser, der skal finde anvendelse, eller, hvis der anvendes en referencerentesats eller referencekurs, beregningsmetoden for den faktiske rente og den relevante dato og indeks eller grundlag for fastsættelse af en sådan referencerentesats eller referencekurs og
 - c) eventuel aftale om øjeblikkelig anvendelse af ændringer i referencerentesatsen eller referencekursen, og hvorledes disse ændringer meddeles, jf. § 50, stk. 4.
- 4) Om kommunikation:
 - a) Hvor det er relevant, kommunikationsmidler og tekniske krav til brugerens udstyr, der anvendes til overførsel af oplysninger eller meddelelser efter denne lov,
 - b) måde og hyppighed for meddelelse af oplysninger efter denne lov,
 - c) hvilket sprog rammeaftalen indgås på, og på hvilket sprog kommunikationen skal foregå, og
 - d) retten til at modtage oplysninger efter § 49.
- 5) Om beskyttelsesforanstaltninger og korrigerende foranstaltninger:
 - a) Hvor det er relevant, en beskrivelse af de sikkerhedsforanstaltninger, en bruger skal iagttage ved brug af betalingsinstrumenter, herunder hvordan der skal ske underretning efter § 59, stk. 1, nr. 3,
 - b) betingelserne for en eventuel aftalt ret for udbyderen til at spærre et betalingsinstrument, jf. § 58,
 - c) procedurer for meddelelse om uautoriserede eller fejlbehæftede transaktioner og reglerne om ansvar for uautoriserede betalingstransaktioner, jf. §§ 61 og 62,

- d) udbyders ansvar for gennemførelse af betalings-transaktioner og
- e) betingelser for tilbagebetaling af betalingstransaktioner iværksat af eller via en betalingsmodtager, jf. §§ 65 og 66.
- 6) Om ændringer af rammeaftalen:
 - a) Hvis det er aftalt, oplysning om, at rammeaftalens betingelser kan ændres, medmindre brugeren inden den foreslåede ikrafttrædelsesdato har meddelt, at vedkommende ikke kan godkende ændringerne,
 - b) aftalens varighed og
 - c) brugerens ret til at opsigse rammeaftalen.
- 7) Om klage og erstatning:
 - a) Eventuelle lovvalgsklausuler, der finder anvendelse på rammeaftalen, og
 - b) udenretslige klagemuligheder og adgang til at klage til den relevante tilsynsmyndighed.

Stk. 2. Ved forbrugeraftaler om betalingstjenester indgået ved fjernsalg skal udbyder endvidere give forbrugeren oplysninger i henhold til forbrugeraftalelovens § 13, stk. 1, jf. § 11, stk. 1, nr. 3-7, samt § 13, stk. 1, nr. 3-5 og 8. For så vidt angår oplysningskravet i § 11, stk. 1, nr. 3, skal der alene gives oplysninger om, at der kan være andre afgifter eller omkostninger, der ikke betales af den erhvervsdrivende eller pålægges af denne.

§ 49. En bruger har til enhver tid i løbet af kontraktforholdet ret til efter anmodning at modtage rammeaftalen og de oplysninger og betingelser, der er nævnt i § 48, på papir eller andet varigt medium.

§ 50. Ændringer i rammeaftalen og i de oplysninger, der fremgår af § 48, som er til ugunst for brugeren, skal varsles, senest 2 måneder før ændringerne træder i kraft.

Stk. 2. § 47, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på ændringer efter stk. 1. Dette gælder dog ikke ændringer i en rammeaftale om mikrobetalingsinstrumenter, hvis det af rammeaftalen fremgår, at ændringer kan varsles uden anvendelse af § 47, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Hvis det er aftalt, at rammeaftalens betingelser kan ændres som anført i § 48, stk. 1, nr. 6, litra a, skal varsling efter stk. 1 indeholde oplysning om, at brugeren skal anses for at have godkendt ændringerne, hvis brugeren ikke inden ændringernes ikrafttrædelsesdato har meddelt udbyderen, at brugeren ikke kan godkende disse. Varslingen skal indeholde oplysning om, at brugeren har ret til at opsigse rammeaftalen straks og vederlagsfrit inden ændringernes ikrafttrædelsesdato.

Stk. 4. Ændringer i rentesatsen eller vekselkursen kan uanset stk. 1 træde i kraft straks, hvis dette er fastlagt i rammeaftalen og ændringerne bygger på den referencerentesats eller den referencekurs, der er aftalt, jf. § 48, stk. 1, nr. 3, litra b og c, eller hvis ændringerne er til fordel for brugeren. Brugeren skal underrettes hurtigst muligt om renteændringen på samme måde som fastsat i § 47, stk. 1 og 2, medmindre det er aftalt, at oplysningerne gives eller stilles til rådighed med en bestemt hyppighed eller på en bestemt måde.

Stk. 5. Ændringer i rentesatser eller vekselkurser skal foretages og beregnes efter en neutral metode uden forskelsbehandling af brugerne.

Stk. 6. Hvis ændringer i rammeaftalen og i de oplysninger, der fremgår af § 48, stk. 1, ikke er foretaget i overensstemmelse med denne bestemmelse, har ændringerne ikke virkning for brugeren.

§ 51. Brugeren kan opsigse en rammeaftale uden varsel, medmindre der er aftalt en opsigelsesfrist. Opsigelsesfristen må ikke overstige 1 måned.

Stk. 2. I forbindelse med indgåelse af en rammeaftale kan det aftales, at udbyderen kan opsigse rammeaftalen med mindst 2 måneders varsel ved anvendelse af § 47, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Der må ikke opkræves gebyr af brugeren for at opsigse en rammeaftale, hvis rammeaftalen er indgået for en tidsbegrænset periode på mere end 6 måneder eller på ubestemt tid og rammeaftalen opsiges efter udløbet af de første 6 måneder.

Stk. 4. Et gebyr i forbindelse med opsigelse af en rammeaftale skal stå i rimeligt forhold til omkostningerne.

Stk. 5. I det omfang der opkræves løbende gebyr for en betalingstjeneste, kan udbyderen af en betalingstjeneste kun opkræve gebyr for perioden frem til rammeaftalens ophør. Forudbetalte gebyrer skal tilbagebetales forholdsmæssigt.

Gennemførelse af betalingstransaktioner omfattet af en rammeaftale

§ 52. Når en betaler har iværksat en betalingstransaktion omfattet af en rammeaftale, skal udbyderen af betalingstjenesten på betalers foranledning oplyse om den maksimale gennemførelsestid og de gebyrer, som betaler skal betale, og, hvor det er relevant, udlevere en liste over gebyrerne.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved mikrobetalingsmidler, jf. § 6, nr. 11.

§ 53. Når en betalingstransaktion er blevet debiteret betalerens konto, eller hvis betaleren ikke anvender en betalingskonto, efter modtagelsen af betalingsordren, skal betalerens udbyder snarest muligt meddele betaleren følgende oplysninger på den i § 47, stk. 1 og 2, fastsatte måde:

- 1) En reference, så betaleren kan identificere betalings-transaktionen, og, hvor det er relevant, oplysninger om betalingsmodtageren, og eventuelle yderligere oplysninger, der fulgte betalingstransaktionen.
- 2) Betalingstransaktionens beløb angivet i den valuta, hvormed betalerens konto debiteres, eller i den valuta, der anvendes i betalingsordren.
- 3) De samlede gebyrer for betalingstransaktionen eller den rente betaleren skal betale, og, hvor det er relevant, en liste over gebyrerne.
- 4) Hvor det er relevant, den anvendte vekselkurs ved betalingstransaktionen og beløbet for betalingstransaktionen efter valutaomregningen.
- 5) Valørdatoen for debitering eller dato for modtagelsen af betalingsordren.

Stk. 2. Det kan aftales, at oplysninger efter stk. 1 skal meddeles eller stilles til rådighed mindst en gang om mæne-

den og på en måde, som gør det muligt for betaleren at lagre og gengive oplysningerne uændret.

Stk. 3. Ved brug af mikrobetalingsmidler kan det aftales, at udbyder uanset stk. 1 og 2 kun skal meddele en reference eller stille en reference til rådighed, der gør det muligt for betaleren at identificere betalingstransaktionen, transaktionens beløb og gebyrer. Hvis der er tale om flere betalingstransaktioner af samme art til samme betalingsmodtager, skal der kun oplyses om det samlede beløb og de samlede gebyrer for disse transaktioner. Stk. 1 og 2 finder endvidere ikke anvendelse, hvis mikrobetalingsmidlet anvendes anonymt, eller hvis det ikke er teknisk muligt for udbyderen at meddele disse oplysninger. Udbyderen skal dog under alle omstændigheder give betaleren mulighed for at kontrollere mikrobetalingsmidlets saldo.

§ 54. Når en betalingstransaktion er blevet gennemført, skal betalingsmodtagerens udbyder snarest muligt meddele betalingsmodtageren følgende oplysninger på den måde, der er fastsat i § 47, stk. 1 og 2:

- 1) En reference, så betalingsmodtageren kan identificere betalingstransaktionen og, hvor det er relevant, betaleren, og eventuelle yderligere oplysninger, der fulgte betalingstransaktionen.
- 2) Betalingstransaktionens beløb angivet i den valuta, som betalingsmodtagerens konto blev krediteret.
- 3) Eventuelle gebyrer for betalingstransaktionen eller den rente, betalingsmodtageren skal betale, og, hvor det er relevant, en liste over disse gebyrer.
- 4) Hvor det er relevant, den vekselkurs, som betalingsmodtagerens udbyder har anvendt, og betalingstransaktionens beløb inden valutaomregningen.
- 5) Valørdato for krediteringen.

Stk. 2. Det kan aftales, at oplysninger efter stk. 1 skal meddeles eller stilles til rådighed mindst en gang om måneden og på en måde, som gør det muligt for betalingsmodtageren at lagre og gengive oplysningerne uændret.

Stk. 3. Ved brug af mikrobetalingsmidler kan det aftales, at udbyderen uanset stk. 1 og 2 kun skal meddele en reference eller stille en reference til rådighed, der gør det muligt for betalingsmodtageren at identificere betalingstransaktionen, transaktionens beløb og gebyrer. Stk. 1 og 2 finder endvidere ikke anvendelse, hvis mikrobetalingsmidlet anvendes anonymt, eller hvis det ikke er teknisk muligt for udbyderen at meddele disse oplysninger.

Kapitel 6

Rettigheder og forpligtelser ved brug af betalingstjenester

Generelle bestemmelser

§ 55. En udbyder må ikke afkræve brugeren et gebyr for at opfylde sin oplysningspligt eller for at foretage korrigerende og forebyggende foranstaltninger i henhold til dette kapitel bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 67, stk. 2, § 72, stk. 3, og § 73, stk. 5. Gebyret skal stå i rimeligt forhold til udbyderens omkostninger.

§ 56. Betalingsmodtager er forpligtet til at modtage konstant betaling, hvis betalingsmodtageren modtager betalings-

instrumenter, der er omfattet af denne lov, jf. dog § 2 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder ikke ved fjernsalg eller ved betalingstransaktioner i ubemandede selvbetjeningsmiljøer.

§ 57. En betalingstransaktion er kun autoriseret, hvis betaleren har meddelt samtykke til at gennemføre betalingstransaktionen. Betaleren kan autorisere en betalingstransaktion før eller, hvis det er aftalt mellem betaleren og dennes udbyder, efter gennemførelsen af betalingstransaktionen.

Stk. 2. Et samtykke meddeles i den form og efter den procedure, der er aftalt mellem betaleren og dennes udbyder.

Stk. 3. Et samtykke kan ikke tilbagekaldes efter det tidspunkt, der følger af § 73.

Forpligtelser ved brug og udbud af betalingsinstrumenter

§ 58. Et vilkår i en rammeaftale om adgang til at spærre et betalingsinstrument skal være objektivt begrundet i forhold til betalingsinstrumentets sikkerhed eller mistanke om urettilgivet brug. Hvis der er tale om et betalingsinstrument med en kreditfacilitet, kan det aftales, at betalingsmidlet kan spærres, hvis der er en væsentlig forhøjet risiko for, at betaleren ikke kan opfylde sin betalingsforpligtelse.

Stk. 2. Udbyderen skal underrette betaleren om spærringen af betalingsinstrumentet og årsagerne hertil inden spærringen eller, hvis dette ikke er muligt, umiddelbart derefter, medmindre dette vil skade hensynet til sikkerheden.

Stk. 3. Når årsagerne til spærringen ikke længere er til stede, skal udbyderen ophæve spærringen eller udlevere et nyt betalingsinstrument.

§ 59. En betaler, der får udleveret et betalingsinstrument, skal

- 1) ved modtagelse af betalingsinstrumentet træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning,
- 2) anvende betalingsinstrumentet i overensstemmelse med betingelserne for udstedelse og brug af betalingsinstrumentet og
- 3) snarest muligt underrette udbyderen, når betaler bliver opmærksom på tab, uberettiget tilegnelse eller anden uberettiget brug af betalingsinstrumentet.

Stk. 2. Det kan aftales, at stk. 1, nr. 3, ikke finder anvendelse på mikrobetalingsinstrumenter, hvis det på grund af betalingsinstrumentets karakter ikke er muligt at spærre for brugen af det.

§ 60. En udbyder, der udsteder et betalingsinstrument, skal

- 1) træffe egnede foranstaltninger for at sikre, at den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning ikke er tilgængelig for andre end den betaler, der er berettiget til at bruge betalingsinstrumentet,
- 2) sikre, at en betaler til enhver tid kan foretage underretning som nævnt i § 59, stk. 1, nr. 3, eller anmode om ophævelse af spærring, jf. § 58, stk. 3,

- 3) sikre, at betaleren i en periode på 18 måneder fra en underretning, jf. nr. 2, kan dokumentere at have foretaget en sådan underretning med angivelse af tidspunktet for underretningen og
- 4) hindre enhver brug af betalingsinstrumentet, når der er foretaget underretning, jf. § 59, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Betalingsinstrumenter må ikke fremsendes uopfordret, bortset fra ved udskiftning af et betalingsinstrument, der allerede er udleveret til en betaler.

Stk. 3. Forsendelsesrisikoen ved at fremsende et betalingsinstrument eller den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning påhviler udbyderen.

Stk. 4. Det kan aftales, at stk. 1, nr. 3 og 4, ikke finder anvendelse på mikrobetalingsinstrumenter, hvis det på grund af betalingsinstrumentets karakter ikke er muligt at spærre for brugen af det.

Hæftelses- og ansvarsregler

§ 61. Betalers udbyder hæfter i forhold til betaler for tab som følge af uautoriserede betalingstransaktioner, jf. § 57, medmindre andet følger af § 62. Ved en uautoriseret transaktion skal betalers udbyder straks tilbagebetale betaleren beløbet.

Stk. 2. Det kan aftales, at stk. 1 ikke finder anvendelse ved mikrobetalingsinstrumenter, der anvendes anonymt, eller hvis betalers udbyder på grund af mikrobetalingsinstrumentets karakter ikke er i stand til at bevise, at betalingstransaktionen var autoriseret.

§ 62. Betalers udbyder hæfter i forhold til betaler for tab som følge af andres uberettigede anvendelse af et betalingsinstrument, medmindre andet følger af stk. 2-6. Betaler hæfter kun efter stk. 2-6, hvis transaktionen er korrekt registreret og bogført. Ved en uberettiget anvendelse af et betalingsinstrument skal betalers udbyder straks tilbagebetale betaleren beløbet. Betaleren hæfter dog uden beløbsbegrænsning for tab, der opstår som følge af, at betaler har handlet svigagtigt eller med forsæt har undladt at opfylde sine forpligtelser efter § 59.

Stk. 2. Medmindre videregående hæftelse følger af stk. 3 eller 6, hæfter betaleren med op til 1.100 kr. for tab som følge af andres uberettigede anvendelse af betalingsinstrumentet, hvis den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning er anvendt.

Stk. 3. Medmindre videregående hæftelse følger af stk. 6, hæfter betaleren med op til 8.000 kr. for tab som følge af andres uberettigede anvendelse af betalingsinstrumentet, hvis betalers udbyder godtgør, at den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning er anvendt, og

- 1) at betaleren har undladt at underrette betalers udbyder snarest muligt efter at have fået kendskab til, at betalingsinstrumentet er bortkommet, eller at den personlige sikkerhedsforanstaltning er kommet til den uberettigedes kendskab,
- 2) at betaleren har overgivet den personlige sikkerhedsforanstaltning til den, der har foretaget den uberettigede anvendelse, uden at forholdet er omfattet af stk. 6, eller

- 3) at betaleren ved groft uforsvarlig adfærd har muliggjort den uberettigede anvendelse.

Stk. 4. Betaleren hæfter med op til 8.000 kr. for tab som følge af andres uberettigede anvendelse af betalingsinstrumentet, når betalingsinstrumentet har været aflæst fysisk eller elektronisk, og den uberettigede i tilknytning hertil har anvendt en falsk underskrift og betalers udbyder godtgør,

- 1) at betaleren eller nogen, som betaleren har overladt betalingsinstrumentet til, har undladt at underrette betalers udbyder snarest muligt efter at have fået kendskab til, at betalingsinstrumentet er bortkommet, eller
- 2) at betaleren eller nogen, som betaleren har overladt betalingsinstrumentet til, ved groft uforsvarlig adfærd har muliggjort den uberettigede anvendelse.

Stk. 5. Såfremt betaleren hæfter efter stk. 3 og 4, kan betalens samlede hæftelse ikke overstige 8.000 kr.

Stk. 6. Betaleren hæfter uden beløbsbegrænsning for tab, der opstår som følge af andres uberettigede anvendelse af betalingsinstrumentet, når den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning er anvendt og betalers udbyder godtgør, at betaleren har oplyst den personlige sikkerhedsforanstaltning til den, der har foretaget den uberettigede anvendelse, og at det er sket under omstændigheder, hvor betaleren indså eller burde have indset, at der var risiko for misbrug.

Stk. 7. Uanset stk. 2-6 hæfter betalers udbyder for uberettiget anvendelse, der finder sted, efter at udbyderen har fået underretning om, at betalingsinstrumentet er bortkommet, at en uberettiget person har fået kendskab til den personlige sikkerhedsforanstaltning, eller at betaleren af andre grunde ønsker betalingsinstrumentet spærret.

Stk. 8. Uanset stk. 2-6 hæfter betalers udbyder for uberettiget anvendelse, hvis udbyderen ikke har truffet egnede foranstaltninger, jf. § 60, stk. 1, nr. 2.

Stk. 9. Uanset stk. 2-6 hæfter betalers udbyder tillige, hvis betalingsmodtager vidste eller burde vide, at der forelå en uberettiget anvendelse af betalingsinstrumentet.

Stk. 10. Det kan aftales, at stk. 1-6 ikke finder anvendelse ved mikrobetalingsinstrumenter, der anvendes anonymt, eller hvis betalers udbyder på grund af mikrobetalingsinstrumentets karakter ikke er i stand til at bevise, at betalingstransaktionen var autoriseret. Det kan endvidere aftales, at stk. 7 og 8 ikke finder anvendelse på mikrobetalingsinstrumenter, hvis det på grund af betalingsinstrumentets karakter ikke er muligt at spærre for brugen af det.

Stk. 11. Stk. 1-6 finder anvendelse på e-penge, medmindre det ikke er muligt for betalers udbyder af e-penge at spærre betalingskontoen eller betalingsinstrumentet.

§ 63. Indsigelser mod uautoriserede eller fejlbehæftede betalingstransaktioner skal være udbyderen i hænde snarest muligt og senest 13 måneder efter debiteringen af den pågældende betalingstransaktion. Ved indsigelser fra betalingsmodtager er fristen 13 måneder efter krediteringstidspunktet. Hvis udbyderen ikke har meddelt oplysninger eller har stillet oplysninger til rådighed efter kapitel 5, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor udbyderen har meddelt oplysninger eller stillet oplysninger til rådighed.

§ 64. Udbyderen har bevisbyrden for, at en betalingstransaktion er korrekt registreret og bogført og ikke er ramt af tekniske svigt eller andre fejl. Ved brug af et betalingsinstrument har udbyderen endvidere bevisbyrden for, at den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning er blevet anvendt i forbindelse med betalingstransaktionen. Registrering af brug af et betalingsinstrument er ikke i sig selv bevis for, at betaleren har godkendt transaktionen, at betaleren har handlet svigagtigt, eller at betaleren har undladt at opfylde sine forpligtelser, jf. § 59.

Stk. 2. Det kan aftales, at stk. 1 ikke finder anvendelse ved mikrobetalingsinstrumenter, der anvendes anonymt, eller hvor udbyderen på grund af betalingsinstrumentets karakter ikke er i stand til at bevise, at betalingstransaktionen var autoriseret.

§ 65. En betaler har fra sin udbyder ret til tilbagebetaling af det fulde beløb for en gennemført betalingstransaktion, som er iværksat af eller via betalingsmodtager, såfremt

- 1) betaler ikke har godkendt det præcise beløb for betalingstransaktionen og
- 2) betalingstransaktionen oversteg det beløb, som betaleren med rimelighed kunne forvente blandt andet under hensyn til dennes tidligere udgiftsmønster og betingelserne i rammeaftalen.

Stk. 2. Ændringer i valutakursen, når denne beregnes på baggrund af en referencekurs, kan ikke påberåbes ved anvendelse af stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Det kan fremgå af rammeaftalen mellem betaler og betalers udbyder, at betaler ikke har ret til tilbagebetaling efter stk. 1, hvis et samtykke til at gennemføre betalingstransaktioner omfattet af stk. 1 er givet direkte til betalers udbyder og, hvor det er relevant, oplysninger om den fremtidige betalingstransaktion af udbyderen eller betalingsmodtager blev givet eller stillet til rådighed for betaleren mindst 4 uger inden forfaldsdagen.

Stk. 4. For direkte debiteringer kan det af rammeaftalen mellem betaler og betalers udbyder fremgå, at betaler har ret til tilbagebetaling fra sin udbyder, selv om kravene efter stk. 1 ikke er opfyldt.

§ 66. En anmodning om tilbagebetaling, jf. § 65, skal være udbyderen i hænde senest 8 uger efter debiteringen af den pågældende betalingstransaktion.

Stk. 2. Betalers udbyder skal senest 10 arbejdsdage efter modtagelse af en anmodning om tilbagebetaling, jf. § 65, enten tilbagebetale hele transaktionsbeløbet eller begrunde et afslag på tilbagebetaling med oplysning om klagemuligheder.

§ 67. En betalingsordre, der gennemføres i overensstemmelse med den entydige identifikationskode, som er angivet i betalingsordren, betragtes som korrekt gennemført.

Stk. 2. Betalerens udbyder skal træffe rimelige foranstaltninger for at tilbageføre midler, som var involveret i en betalingstransaktion, hvor brugeren har oplyst en forkert entydig identifikationskode. Det kan fremgå af rammeaftalen, at udbyderen af betalingstjenester kan kræve betaling for at tilbageføre dette beløb.

§ 68. Hvis en betalingsordre iværksættes af betaleren, er betalerens udbyder over for betaler ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen, medmindre denne kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet i overensstemmelse med § 75. Efter betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet, er denne over for betalingsmodtager ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen. Betalers udbyder skal dog altid forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betaleren om resultatet.

Stk. 2. Hvis en betalingsordre iværksættes af eller via betalingsmodtageren, er dennes udbyder over for betalingsmodtageren ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld fremsendelse af betalingsordren til betalerens udbyder, jf. § 75. Herudover finder stk. 1 tilsvarende anvendelse. Betalingsmodtagerens udbyder skal dog altid forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betalingsmodtageren om resultatet.

Stk. 3. En udbyder, der har erstattet et tab, jf. stk. 1 eller 2, som følge af forhold hos en anden udbyder eller tredjemand, kan kræve erstatningen godtgjort af den pågældende.

§ 69. Er en betaling udeblevet eller forsinket under omstændigheder som nævnt i § 68, stk. 1 og 2, kan misligholdelsesbeføjelser ikke af den grund gøres gældende over for betaleren, bortset fra krav på rente. Er beløbet debiteret betalers konto, er betaling sket med frigørende virkning for betaleren.

§ 70. Ansvar kan ikke pålægges efter reglerne i dette kapitel i tilfælde af usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som den, der påberåber sig omstændighederne, ikke har haft nogen indflydelse på og ikke har haft mulighed for at afværge, selv om vedkommende har udvist den størst mulige påpasselighed.

Gennemførelse af betalingstransaktioner

§ 71. En betalingsordre anses for modtaget på den arbejdsdag, hvor betalerens udbyder modtager betalingsordren. En udbyder kan bestemme, at betalingsordrer, som modtages tæt på slutningen af en arbejdsdag, skal anses for at være modtaget den følgende arbejdsdag.

Stk. 2. Hvis brugeren aftaler med udbyderen, at betalingsordren først skal gennemføres på et senere tidspunkt, anses betalingsordren for modtaget på den aftalte dato, hvis den er en arbejdsdag, og ellers på den følgende arbejdsdag.

§ 72. Hvis en betalingsordre afvises af en udbyder, skal brugeren underrettes herom, om begrundelsen for afvisningen og om proceduren for at rette eventuelle faktuelle fejl, som har ført til afvisningen, medmindre andet følger af regler om tavshedspligt.

Stk. 2. Underretning efter stk. 1 skal foretages snarest muligt og under alle omstændigheder inden for de frister, der fremgår af § 75.

Stk. 3. Det kan af rammeaftalen fremgå, at udbyderen kan kræve betaling for afvisninger efter stk. 1.

Stk. 4. Det kan aftales, at stk. 1-3 ikke finder anvendelse på mikrobetalingsinstrumenter, hvis den manglende gennemførelse tydeligt fremgår af den givne sammenhæng.

§ 73. En betalingsordre kan ikke tilbagekaldes, efter at den er modtaget af betalers udbyder, jf. § 71, stk. 1, medmindre andet følger af stk. 2-5.

Stk. 2. En betalingsordre iværksat af eller via betalingsmodtageren kan ikke tilbagekaldes, efter at betaleren har afgivet sin betalingsordre eller meddelt sit samtykke til gennemførelse af betalingstransaktionen til betalingsmodtageren.

Stk. 3. En betalingsordre i forbindelse med direkte debitering kan tilbagekaldes senest ved slutningen af arbejdsdagen for den aftalte dato for debitering af midlerne.

Stk. 4. Betalingsordrer omfattet af § 71, stk. 2, kan tilbagekaldes senest ved slutningen af arbejdsdagen før den aftalte dato.

Stk. 5. Stk. 1-4 kan fraviges ved aftale mellem brugeren af betalingstjenesten og dennes udbyder. I de i stk. 2 og 3 omhandlede situationer kræves betalingsmodtagerens samtykke. En udbyder kan kræve betaling for tilbagekaldelsen, hvis det fremgår af rammeaftalen.

Stk. 6. Det kan i forbindelse med mikrobetalingsinstrumenter uanset stk. 1-5 aftales, at betaleren ikke kan tilbagekalde betalingsordren efter at have afgivet sin betalingsordre eller meddelt sit samtykke til at gennemføre betalingstransaktionen til betalingsmodtageren.

§ 74. Ved betalingstransaktioner i forbindelse med aftaler om køb af varer eller tjenesteydelser ved fjernsalg, som er iværksat ved brug af et betalingsinstrument, skal betalers udbyder uanset § 73, stk. 1, undlade at gennemføre en betalingstransaktion eller, hvis debitering er sket, straks kreditere betalers konto, hvis betaler gør en af følgende indsigelser gældende:

- 1) At det debiterede beløb er højere end det beløb, der er aftalt med betalingsmodtageren,
- 2) at den bestilte vare eller tjenesteydelse ikke er leveret, eller
- 3) at betaler eller den angivne modtager har udnyttet en aftalt eller lovbestemt fortrydelsesret ved at undlade at modtage eller afhente den bestilte vare eller tjenesteydelse.

Stk. 2. Forud for en indsigelse efter stk. 1 skal betaler forlægges have kontaktet betalingsmodtager med krav om tilbagebetaling af udestående beløb eller levering af manglende vare eller tjenesteydelse.

Stk. 3. Hvis en betaler har gjort indsigelse efter stk. 1, må udbyderen kun debitere eller gendebitere betalers konto, hvis udbyderen kan godtgøre, at indsigelsen er uberettiget.

Stk. 4. Indsigelser efter stk. 1 skal fremsættes, snarest muligt efter betaleren er blevet bekendt med eller burde være blevet bekendt med, at debitering er sket uretmæssigt.

Stk. 5. § 50, stk. 6, finder ikke anvendelse ved ændringer af rettigheder i rammeaftalen, der har givet brugeren en bedre retsstilling end efter stk. 1.

Gennemførelsestidspunkt og valørdato

§ 75. Betalerens udbyder skal sikre, at beløbet for betalingstransaktionen krediteres betalingsmodtagerens udbyders konto senest ved afslutningen af den førstkomende arbejdsdag efter modtagelsestidspunktet, jf. § 71. For papirbaserede betalingstransaktioner kan fristen i 1. pkt. forlænges med endnu en arbejdsdag.

Stk. 2. En betalingsmodtagers udbyder skal udføre en betalingsordre, som er iværksat af eller via betalingsmodtageren, til betalerens udbyder, inden for den frist, der er aftalt mellem betalingsmodtageren og dennes udbyder, så afregningen for direkte debiteringer og betalingsinstrumenter kan gennemføres på den aftalte forfaldsdato.

Stk. 3. Hvis betalingsmodtageren ikke har en betalingskonto hos udbyderen, skal midlerne stilles til rådighed for vedkommende af den udbyder, der modtager midlerne, inden for den frist, der er fastsat ovenfor, jf. stk. 1.

Stk. 4. Det kan i forbindelse med mikrobetalingsinstrumenter uanset stk. 1-3 aftales, at der anvendes andre gennemførelsesperioder.

§ 76. Valørdatoen for kreditering af betalingsmodtagers betalingskonto må ikke ligge senere end den arbejdsdag, hvor betalingsmodtagerens udbyder modtager betalingstransaktionen.

Stk. 2. Umiddelbart efter at en betalingstransaktion er krediteret betalingsmodtagerens udbyders konto, skal betalingsmodtageren have adgang til beløbet for betalingstransaktionen.

Stk. 3. Valørdatoen for en debitering af betalerens betalingskonto må ikke ligge tidligere end det tidspunkt, hvor beløbet debiteres denne betalingskonto.

Stk. 4. Ved indbetaling af kontantbeløb på en forbrugers betalingskonto hos en udbyder i den pågældende betalingskontos valuta skal beløbet stilles til rådighed med valørdato umiddelbart efter tidspunktet for modtagelsen af midlerne. Hvis indbetalingen foretages på en erhvervsdrivendes konto, stilles beløbet til rådighed med valørdato senest den arbejdsdag, der følger efter modtagelsen af midlerne.

Kapitel 7

Gebyr m.v.

§ 77. Betalers udbyder, betalingsmodtagers udbyder og deres eventuelle formidlere skal overføre betalingstransaktionens fulde beløb uden fradrag af gebyrer.

Stk. 2. Betalingsmodtager og dennes udbyder kan uanset stk. 1 aftale, at udbyderen trækker sine gebyrer fra det overførte beløb før kreditering af betalingsmodtageren. Ved meddelelse efter §§ 46 og 54 skal betalingstransaktionens fulde beløb oplyses med særskilt angivelse af gebyrets størrelse.

Stk. 3. Hvis der trækkes andre gebyrer end nævnt i stk. 2 fra det overførte beløb, skal betalers udbyder sikre, at betalingsmodtageren modtager betalingstransaktionens fulde beløb. Ved betalingstransaktioner iværksat af eller via betalingsmodtageren påhviler forpligtelsen efter 1. pkt. betalingsmodtagers udbyder.

§ 78. Når en betalingstransaktion ikke involverer valutaomregning, skal betalingsmodtager som udgangspunkt betale de gebyrer, som dennes udbyder opkræver, og betaleren betaler de gebyrer, som dennes udbyder opkræver.

Stk. 2. Udbyderen må ikke hindre betalingsmodtager i at opkræve et gebyr hos betaler for brugen af det pågældende betalingsinstrument eller tilbyde betaleren en rabat, jf. dog § 80, stk. 6.

§ 79. Ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument som nævnt i § 6, nr. 9, må der ikke anvendes urimelige priser og avancer. Ved urimelige priser og avancer forstås priser og avancer, der er højere, end hvad der ville være tilfældet under virksom konkurrence.

§ 80. Udbyder kan pålægge betalingsmodtager omkostningerne ved driften af et betalingssystem, hvor transaktionerne gennemføres ved brug af et betalingsinstrument, jf. § 6, nr. 9, jf. dog stk. 4. Omkostningerne fastsættes efter § 79, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I tilfælde, hvor en betalingstransaktion sker i den fysiske handel ved anvendelse af et betalingsinstrument med chip omfattet af § 6, nr. 9, samtidig med at betaler anvender underskrift eller personlig, hemmelig kode eller tilsvarende sikker identifikation, kan udbyder til dækning af sine omkostninger til driften af betalingssystemet alene pålægge betalingsmodtager at betale et årligt abonnement.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes prisen for det årlige abonnement i stk. 2 skal beregnes.

Stk. 4. Der kan ikke pålægges betalingsmodtager betaling, når brugen af betalingsinstrumentet sker i den fysiske handel og der anvendes et betalingsinstrument uden chip.

Stk. 5. Opkræver udbyder gebyr fra betaler for betalers anvendelse af et betalingsinstrument, skal gebyret fastsættes uafhængigt af betalingsmodtagers forhold.

Stk. 6. Uanset § 78, stk. 2, må betalingsmodtager ikke opkræve gebyr hos betaler for en betalingstransaktion i den fysiske handel, når betaler anvender et betalingsinstrument som defineret i § 6, nr. 9.

Stk. 7. Opkræver betalingsmodtager gebyr hos betaler for anvendelse af et betalingsinstrument i den ikkefysiske handel, må gebyrets størrelse ikke overstige betalingsmodtagers gebyr for betalingstransaktionen til betalingsmodtagers udbyder.

Stk. 8. I tilfælde, hvor en betalingstransaktion sker i den fysiske handel ved anvendelse af et betalingsinstrument med chip, jf. stk. 2, kan udbyderne af betalingstjenester og betalingsmodtager indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsinstrument, der ikke er omfattet af abonnementsordningen.

Stk. 9. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke særlige ordninger der vil kunne indgås aftale om i henhold til stk. 8.

Stk. 10. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at denne paragraf ikke finder anvendelse på internationale betalingsinstrumenter. Økonomi- og erhvervsministeren kan

samtidig fastsætte supplerende regler for sådanne betalingsinstrumenter.

§ 81. Udbyderen må ikke betinge en betalingsmodtagers tilslutning til et betalingssystem af, at betalingsmodtageren samtidig skal acceptere andre betalingsinstrumenter, som er omfattet af denne lov.

Oplysning om valuta og gebyrer

§ 82. En betalingsmodtager eller en anden, der på salgsstedet tilbyder valutaomregning til betaleren før en betalingstransaktion iværksættes, skal give betaleren alle oplysninger om gebyrer og den vekselkurs, der anvendes ved valutaomregningen. Betaleren skal godkende, at valutaomregningen sker på dette grundlag.

§ 83. En betalingsmodtager, der opkræver gebyrer eller tilbyder rabat for brug af et bestemt betalingsinstrument, skal oplyse betaleren herom, før betalingstransaktionen iværksættes.

Stk. 2. En udbyder eller en anden, der opkræver gebyr for brugen af et betalingsinstrument, skal underrette betaleren herom, inden betalingstransaktionen iværksættes.

Kapitel 8

God skik, registrering og cpr-nummer

§ 84. Virksomheder, der udbyder betalingstjenester, skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for virksomheder, der udbyder betalingstjenester.

§ 85. Lov om behandling af personoplysninger finder anvendelse med de ændringer, der følger af stk. 2-6.

Stk. 2. Betalerens udbyder skal sikre, at betalerens cpr-nummer på et betalingsinstrument ikke kan aflæses fysisk eller elektronisk af andre end betalerens udbyder.

Stk. 3. Der må kun ske behandling af oplysninger om, hvor betalerne har anvendt deres betalingsinstrumenter, og hvad de har købt, når det

- 1) er nødvendigt til gennemførelse eller korrektion af betalingstransaktioner eller andre funktioner, som betalerens udbyder har knyttet til betalingsinstrumentet,
- 2) er nødvendigt til retshåndhævelse eller for at hindre misbrug eller
- 3) er hjemlet ved anden lovgivning.

Stk. 4. Der må endvidere ske behandling af oplysninger om, hvor betalerne har anvendt deres betalingsinstrumenter, når

- 1) det er nødvendigt for betalerens udbyders rådgivning af en betaler med henblik på en hensigtsmæssig anvendelse af betalingsinstrumenter, og når de oplysninger, der frembringes, alene angår, hvilke typer betalingstransaktioner betaleren foretager, eller
- 2) behandlingen er nødvendig for udstederens tilpasning af betalingssystemer, således at disse er sikre, effektive og tidssvarende og der ikke frembringes oplysninger på enkeltbrugerniveau.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at stk. 3 fraviges i forskningsøjemed.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet fastsætte regler om behandling i udlandet af de i stk. 3 nævnte oplysninger.

Kapitel 9 *Tilsyn m.v.*

§ 86. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf, jf. dog §§ 97 og 98. Tilsvarende gælder for artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, for så vidt angår tilsynet med bestemmelserne i kapitel 2-4, og med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, for så vidt angår tilsynet med bestemmelserne i kapitel 5-8 samt artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001. § 345, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse, når Det Finansielle Virksomhedsråd behandler sager efter kapitel 5-8 samt artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001. For sager vedrørende tilsynet med bestemmelserne i kapitel 2-4 finder § 345, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse. § 345, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på sager omfattet af denne lov.

Stk. 3. Hvis virksomheden har etableret en filial, anvender en agent eller har outsourcet driftsmæssige funktioner til en enhed i en anden medlemsstat, fører Finanstilsynet tilsyn med disse enheder, medmindre tilsynet i henhold til aftale uddelegeres til værtslandets kompetente myndighed.

Stk. 4. Datatilsynet varetager efter bestemmelserne i § 64 i lov om behandling af personoplysninger i samråd med Finanstilsynet samarbejdet med udenlandske myndigheder.

§ 87. Finanstilsynet kan som led i sit tilsyn kræve, at virksomheden fremlægger alle de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under denne lovs bestemmelser.

Stk. 2. Finanstilsynet kan udføre inspektioner på stedet hos virksomheder omfattet af denne lov, hos enhver agent eller filial, der udbyder betalingstjenester under en virksomheds ansvar og er omfattet af denne lov, og hos enhver enhed, som aktiviteterne er outsourcet til.

Stk. 3. § 346, stk. 2-5, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse for virksomheder omfattet af denne lov.

Stk. 4. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder om-

fattet af denne lov med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

§ 88. Finanstilsynet opretter et offentligt register over

- 1) virksomheder, der har fået tilladelse som betalingsinstitutter her i landet, jf. kapitel 2, og disse institutters agenter og filialer,
- 2) virksomheder, der har fået begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester, jf. kapitel 3,
- 3) virksomheder, der har fået tilladelse som e-penge-institut her i landet, jf. § 39 a, og disses filialer og
- 4) virksomheder, der har fået begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge, jf. § 39 p.

Stk. 2. Dette register skal indeholde oplysninger om de betalingstjenester, som virksomheder omfattet af stk. 1 har tilladelse til at udbyde.

§ 89. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse eller ændring af forhold, der er i strid med denne lovs bestemmelser samt artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

§ 89 a. Finanstilsynet kan påbyde et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester at afsætte en direktør i instituttet eller virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis denne efter § 18, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis vedkommende efter § 18, stk. 2, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 18, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 18, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af betalingsinstituttet eller virksomheden med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan

opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger sagen for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2 og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år, efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 7. Har betalingsinstituttet eller virksomheden med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 90. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 90, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 3.

§ 90. Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse som betalingsinstitut eller en begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester, hvis virksomheden

- 1) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af 12 måneder, udtrykkeligt giver afkald på at gøre brug af tilladelsen eller ikke har udøvet betalingsinstitutvirksomhed eller virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester i en periode på over 6 måneder,
- 2) har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis,
- 3) ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter kapitel 2 eller 3,
- 4) kan udgøre en trussel mod et betalingssystems stabilitet, hvis den fortsætter sin betalingstjenestevirksomhed, eller
- 5) ikke overholder lov om forebyggende foranstaltninger med hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 2. En virksomheds tilladelse som e-penge-institut eller begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge bortfalder, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder, udtrykkeligt giver afkald på at gøre brug af tilladelsen eller ikke har udstedt elektroniske penge i en periode på over 6 måneder.

Stk. 3. Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse som e-penge-institut eller begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge, hvis virksomheden

- 1) har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger, der er tillagt vægt ved meddelelse af tilladelse, eller på anden uredelig vis,
- 2) ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter kapitel 3 a eller
- 3) ikke overholder lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 4. Inddragelse af en tilladelse offentliggøres af Finanstilsynet.

§ 91. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 92. §§ 354 og 356 i lov om finansiel virksomhed om Finanstilsynets tavshedspligt, om forbuddet mod, at Finanstilsynets medarbejdere har anden beskæftigelse eller deltager i spekulationsforretninger, og om Finanstilsynets direktørs engagementer eller sikkerhedsstillelser finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på denne lov. § 354 i lov om finansiel virksomhed finder dog kun anvendelse på oplysninger i sager omfattet af kapitel 2 og 3.

§ 93. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 86, stk. 2, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

§ 94. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov bortset fra kapitel 2-4. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på sager vedrørende artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der udbyder betalingstjenester i strid med § 2.

§ 95. Som part i forhold til Finanstilsynet anses alene de af § 2 omfattede virksomheder, som Finanstilsynets afgørelse truffet i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven retter sig mod, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses desuden følgende:

- 1) Den, der udbyder betalingstjenester uden tilladelse, jf. § 2.
- 2) En virksomhed eller en person, som ansøger om tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 7 eller § 37.

- 3) Et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller den eller de personer i virksomheden, der er ansvarlige for at yde betalingstjenester, når tilsynet nægter en virksomhed tilladelse til at udøve virksomhed som betalingsinstitut eller virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjeneste eller inddrager en sådan tilladelse, jf. § 90.
- 4) En fysisk eller juridisk person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 87.

§ 96. Virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

§ 97. Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, at udbydere af betalingstjenester, der gennemføres ved hjælp af betalingsinstrumenter, jf. § 6, nr. 9, og udbydere af betalingstjenester, der er omfattet af bilag 1, nr. 7, ikke overtræder kapitel 5 og 6, §§ 82 og 83, § 84, stk. 1, og § 85 og regler udstedt i medfør af § 84, stk. 2. Forbrugerombudsmanden fører endvidere tilsyn med, at der ikke sker overtrædelse af kapitel 10.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden kan kræve alle oplysninger, som findes nødvendige for Forbrugerombudsmandens virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under denne lovs bestemmelser.

Stk. 3. Kan en ændring af forhold, som strider mod de i stk. 1 opregnede bestemmelser, ikke ske ved forhandling, kan Forbrugerombudsmanden udstede påbud herom. Et påbud kan af den, påbuddet retter sig mod, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes skriftligt over for Forbrugerombudsmanden, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Forbrugerombudsmanden skal inden 1 uge efter modtagelse af anmodningen indbringe sagen for retten i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Retten kan bestemme, at indbringelse af et påbud for domstolene har opsættende virkning.

Stk. 5. Forbrugerombudsmandens afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Stk. 7. Datatilsynet varetager efter bestemmelserne i § 64 i lov om behandling af personoplysninger i samråd med Forbrugerombudsmanden samarbejdet med udenlandske myndigheder.

§ 98. Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af §§ 40 og 77-81 samt artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 og kan i den forbindelse udstede de fornødne påbud, herunder påbud om,

- 1) at vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal ændres,
- 2) at angivne priser og avancer ikke må overskrides, og
- 3) at der ved beregningen af priser og avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler.

Stk. 2. Konkurrencestyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for styrelsens virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af §§ 40 og 77-81 samt artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Stk. 3. Konkurrencestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for Konkurrenceankenævnet. Konkurrencelovens § 20 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Klager efter stk. 3 kan indbringes af

- 1) den, afgørelsen retter sig til, eller
- 2) den, som i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen.

Stk. 5. Klager over afgørelser efter stk. 3 kan af Konkurrencestyrelsen eller Konkurrenceankenævnet tillægges opsættende virkning.

Stk. 6. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager efter stk. 1. Dog finder § 4, stk. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen tilsvarende anvendelse på sager efter stk. 1. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter stk. 2 er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

Stk. 7. Konkurrencestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan offentliggøres, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Ved offentliggørelse efter stk. 7 kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder, ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Endvidere kan oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke offentliggøres.

Stk. 9. Økonomi- og erhvervsministeren afgiver hvert andet år en rapport om forholdene på betalingskortmarkedet til Folketinget. Konkurrencestyrelsen varetager sekretariatsfunktionen for ministeren i forbindelse med udarbejdelse af rapporten.

§ 99. Konkurrencestyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at

- 1) give de oplysninger, som Konkurrencestyrelsen kan kræve efter § 98, stk. 2, eller
- 2) efterkomme et påbud meddelt efter § 98, stk. 1.

§ 100. Omkostninger ved Forbrugerombudsmandens og Konkurrencestyrelsens administration af denne lov pålægges udbydere af betalingsinstrumenter, jf. § 6, nr. 9, udbydere af betalingstjenester, der er omfattet af bilag 1, nr. 7, og udbydere af betalingssurrogater, jf. kapitel 10, i forhold til omsætningen.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse af betalingen og om Forbrugerombudsmandens og Konkurrencestyrelsens opkrævning heraf.

§ 101. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om anvendelse af digital kommunikation, herun-

der elektronisk signatur, ved udveksling af information efter denne lov mellem borgere og virksomheder på den ene side og den offentlige forvaltning på den anden side samt om opbevaring af information.

Kapitel 10

Betalingssurrogater

§ 102. Ved betalingssurrogater forstås i dette kapitel følgende elektroniske systemer, i det omfang de kan benyttes til at erhverve varer eller tjenesteydelser, uden at det udgør en betalingstjeneste:

- 1) Kort og andre fysiske legitimationsmidler, som er knyttet til bestemte brugere, og som er beregnet til elektronisk aflæsning.
- 2) Koder og biometriske værdier, som er beregnet til at legitimere brugeren.
- 3) Elektronisk registrerede fordringer, som udsteder er forpligtet til at indfri på brugers foranledning.

Stk. 2. Ved forudbetalte betalingssurrogater forstås i dette kapitel betalingssurrogater, som brugeren kun kan anvende, i det omfang der forud for anvendelsen af betalingssurrogatet er sket indbetaling af midler, som registreres hos udbyderen som midler, brugeren kan disponere over, uden at der dog er tale om en indlånskonto, eller hvor brugeren vederlagsfrit har modtaget en sådan værdi eller har fået forhøjet betalingsmidlets værdi.

§ 103. Betalingssurrogater omfattet af dette kapitel skal være sikre og velfungerende.

Stk. 2. Der skal sikres brugerne af betalingssurrogater gennemsigtighed, frivillighed, beskyttelse mod misbrug samt fortrolighed om brugernes anvendelse af betalingssurrogatet. Der skal løbende træffes de juridiske, organisatoriske, driftsmæssige, tekniske og sikkerhedsmæssige foranstaltninger, som er nødvendige, for at betalingssurrogatet er sikkert og velfungerende.

§ 104. Udstedere skal have forretningssted her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 105. Udstedelse af betalingssurrogater skal anmeldes til Forbrugerombudsmanden af udstederen. Et betalingssurrogat må ikke udstedes, før anmeldelse er sket.

Stk. 2. Anmeldelsen skal indeholde oplysning om udsteders navn, forretningssted og selskabsform samt det i § 47, stk. 4, nævnte informationsmateriale.

Stk. 3. Ændringer i anmeldte forhold skal anmeldes, inden 8 dage efter at ændringen er sket.

Stk. 4. Udbyder flere udstedere samme betalingsinstrument, og anvender de i væsentligt omfang samme forretningsbetingelser, kan Forbrugerombudsmanden tillade eller påbyde fælles anmeldelse.

§ 106. § 39 s, § 47, stk. 4, 1. pkt., § 51, § 53, stk. 1, nr. 1 og 2, og §§ 62, 68, 70, 78-83 og 85 finder tilsvarende anvendelse på betalingssurrogater.

Stk. 2. § 62 og § 80, stk. 2-4, gælder dog ikke for forudbetalte betalingssurrogater, jf. § 102, stk. 2. § 62 gælder dog for forudbetalte betalingssurrogater, hvis betalingssurrogatets værdi kan overstige 3.000 kr., eller hvis der er mulighed for en automatisk genopladning af betalingssurrogatet for brugers regning.

Kapitel 11

Straffebestemmelser

§ 107. Overtrædelse af §§ 2 og 2 a, § 7, stk. 1, 1. pkt., §§ 8 og 10, § 21, stk. 1 og 3, § 22, stk. 1, § 39, stk. 1-3, §§ 39 b og 39 d, § 39 k, stk. 2, § 39 l og § 39 r, stk. 1 og 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 18, stk. 3, § 21, stk. 2, nr. 1 og 2, § 23, stk. 1, § 24, 3. pkt., § 25, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 26, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 30, stk. 1, § 31, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 32, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 39 h, § 39 k, stk. 1, 3 og 4, § 39 m, § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, § 43, § 44, stk. 1 og 2, §§ 45-47, § 48, stk. 1, § 49, § 51, stk. 3, § 52, stk. 1, § 53, stk. 1 og 3, § 54, stk. 1, §§ 55 og 56, § 60, stk. 2, § 72, stk. 1, § 78, stk. 2, § 80, stk. 2 og 4-7, §§ 81-83, § 85, stk. 2-4, og § 105 samt artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, artikel 6 og 7 samt artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 straffes med bøde.

Stk. 3. Undlader en udsteder af elektroniske penge at efterkomme påbud givet efter § 89 eller at meddele oplysninger efter § 87, stk. 1, straffes vedkommende med bøde.

Stk. 4. Undlader en udbyder at efterkomme påbud udstedt efter § 89, § 89 a, stk. 2 og stk. 3, 2. pkt., § 97, stk. 3, 1. pkt., eller § 98, stk. 1, 2. pkt., eller at meddele oplysninger efter § 87, stk. 1, § 97, stk. 2, eller § 98, stk. 2, straffes vedkommende med bøde.

Stk. 5. En udbyder, der i forhold, som er omfattet af § 98, stk. 1, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencestyrelsen eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den pågældende sag, eller i forhold, der i øvrigt er omfattet af loven, meddeler Finanstilsynet urigtige eller vildledende oplysninger, straffes med bøde.

Stk. 6. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 7. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 8. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

§ 108. Den, der driver virksomhed omfattet af denne lov eller medvirker hertil, kan ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at drive den pågældende virksomhed eller til at drive den under visse former eller til at medvirke hertil, såfremt det udviste forhold begrunder nærliggende fare for misbrug ved udøvelse af virksomheden. Straffelovens § 79, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Påstand om frakendelse efter stk. 1 nedlægges af anklagemyndigheden efter anmodning fra Finanstilsynet.

Stk. 3. Den, der driver virksomhed, der er omfattet af denne lov, hvortil retten er frakendt vedkommende i medfør af stk. 1, eller som i sin virksomhed lader nogen, som er frakendt retten hertil, medvirke ved virksomhed som nævnt i stk. 1, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 131.

Kapitel 12

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser m.v.

§ 109. Loven træder i kraft den 1. november 2009.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov om visse betalingsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 259 af 28. marts 2008.

Stk. 3. Bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af lov om visse betalingsmidler, opretholdes, indtil de ophæves eller erstattes af bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 4. Juridiske personer, der inden den 25. december 2007 har påbegyndt virksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse som betalingsinstitut, kan fortsætte denne virksomhed her i landet uden tilladelse indtil den 30. april 2011.

Stk. 5. Uanset stk. 1 kan juridiske personer allerede fra den 1. juli 2009 indgive ansøgning til Finanstilsynet om tilladelse til at udøve virksomhed som betalingsinstitut fra den 1. november 2009.

Stk. 6. Virksomheder, der inden den 25. december 2007 har påbegyndt virksomhed omfattet af § 38, kan fortsætte denne virksomhed uden tilladelse indtil den 25. december 2010.

Stk. 7. Den i § 75, stk. 1, anførte frist kan for grænseoverskridende betalinger indtil den 1. januar 2012 forlænges til højst 3 arbejdsdage ved aftale mellem betaleren og dennes betalingstjenesteudbyder. For papirbaserede betalingstransaktioner kan fristen i 1. pkt. forlænges med endnu 1 arbejdsdag.

Stk. 8. Ændringer i eksisterende aftaler, vilkår m.v., der har til formål at bringe disse i overensstemmelse med kravene til en rammeaftale, jf. § 48, stk. 1, og som skal træde i kraft senest den 1. november 2009, kan uanset modstående aftale gennemføres ved at varsle ændringen med 1 måneds varsel. Ændringer til gunst for brugeren kan dog gennemføres uden varsel. § 47, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på ændringer efter 1. og 2. pkt. Hvis brugeren ikke kan godkende ændringerne i rammeaftalen, der er til ugunst for vedkommende, skal vedkommende meddele udbyderen dette inden datoen for ændringernes ikrafttræden. Varsling efter 1. pkt. skal indeholde oplysning om det i 3. pkt. nævnte forhold.

§ 110. I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 4. september 2008, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår proce-

durereglernerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor, (EU-Tidende 2007 nr. L 247, s. 1) (kapitalandelsdirektivet)« til: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglernerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), (EU-Tidende 2007 nr. L 247, s. 1) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), (EU-Tidende 2007 nr. L 319, s. 1)«.

2. I § 361, stk. 1, indsættes som nr. 24 og 25:

- »24) Betalingsinstitutter, jf. lov om betalingstjenester, betaler 60.000 kr. årligt.
- 25) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. lov om betalingstjenester, betaler 6.000 kr. årligt.«

3. Bilag 1, nr. 3 og 4, affattes således:

- »3) Betalingstjenester som omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester.
- 4) Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler), i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af nr. 3.«

4. Bilag 2, nr. 4 og 5, affattes således:

- »4) Betalingstjenester som omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester.
- 5) Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler), i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af nr. 4.«

§ 111. Lov nr. 237 af 21. april 1999 om grænseoverskridende pengeoverførsler ophæves.

§ 112. I lov nr. 451 af 9. juni 2004 om visse forbrugeraftaler foretages følgende ændring:

1. I § 9 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ved indgåelse af en forbrugeraftale om fjernsalg af en finansiel tjenesteydelse, der er omfattet af lov om betalingstjenester, skal forbrugeren have de oplysninger, der følger af § 13, stk. 1, jf. § 11, stk. 1, nr. 3-7, samt § 13, stk. 1, nr. 3-5 og 8. For så vidt angår oplysningskravet i § 11, stk. 1, nr. 3, skal der alene gives oplysninger om, at der kan være andre afgifter eller omkostninger, der ikke betales af den erhvervsdrivende eller pålægges af denne. Endvidere finder §§ 43, 44, 47 og 48 i lov om betalingstjenester anvendelse.«

§ 113. I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 442 af 11. maj 2007, som ændret ved § 1 i lov nr. 512 af 17. juni 2008 og § 10 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 11, affattes således:

»11) Virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling.«

2. Bilag 1, nr. 4, affattes således:

»4) Betalingstjenester som omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester.«

§ 114. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1273 af 16. december 2009 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

§ 12

(Udeladt)

§ 13

Stk. 1. §§ 1, 2, 4-6, 8 og 10 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1, 2, 4, 5 og 8 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1, 2, 4-6 og 8 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 579 af 1. juni 2010 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 21

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

Stk. 5. (Udeladt)

Stk. 6. (Udeladt)

Stk. 7. (Udeladt)

§ 22

Stk. 1. §§ 1-12 og 14-20 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-9, 12 og 14-20 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1, 3-6, 9 og 14-20 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 718 af 25. juni 2010 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 55

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

Stk. 5. (Udeladt)

Stk. 6. (Udeladt)

Stk. 7. (Udeladt)

Stk. 8. (Udeladt)

Stk. 9. (Udeladt)

Stk. 10. (Udeladt)

§ 56

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens §§ 1, 4, 22, 23, 26, 29, 30 og 32 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. (Udeladt)

Lov nr. 1553 af 21. december 2010 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5

Loven træder i kraft den 30. april 2011.

§ 6

Stk. 1. Juridiske personer, der den 30. april 2011 udøver virksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse efter § 39 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, kan fortsætte denne virksomhed her i landet eller i et andet land inden for Den Europæiske Union uden tilladelse indtil den 30. oktober 2011. For disse juridiske personer gælder de hidtil gældende regler i den mellemliggende periode.

Stk. 2. Juridiske personer, der den 30. april 2011 udøver virksomhed omfattet af § 39 p i lov om betalingstjenester og elektroniske penge som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, kan fortsætte denne virksomhed uden tilladelse indtil den 30. april 2012.

§ 7

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-3 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland og Færøerne med de afvigelser, som de grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. (Udeladt).

Økonomi- og Erhvervsministeriet, den 26. april 2011

BRIAN MIKKELSEN

/ Ulrik Nødgaard

Bilag 1**Betalingstjenester**

1. Tjenester, der muliggør, at kontantbeløb placeres på en betalingskonto, og alle transaktioner, der er nødvendige for drift af en betalingskonto.

2. Tjenester, der muliggør kontanthævninger fra en betalingskonto, og alle transaktioner, der er nødvendige for drift af en betalingskonto.

3. Gennemførelse af betalingstransaktioner, herunder overførsel af midler til en betalingskonto hos brugerens udbyder eller hos en anden udbyder:

- a) Gennemførelse af direkte debiteringer, herunder direkte engangsdebiteringer,
- b) gennemførelse af betalingstransaktioner via et betalingskort el.lign.,
- c) gennemførelse af kredittransaktioner, herunder stående ordrer.

4. Gennemførelse af betalingstransaktioner, når midlerne er dækket af en betalingstjenestebrugers kreditfacilitet:

- a) Gennemførelse af direkte debiteringer, herunder direkte engangsdebiteringer,
- b) gennemførelse af betalingstransaktioner via et betalingskort el.lign.,
- c) gennemførelse af kredittransaktioner, herunder stående ordrer.

5. Udstedelse eller indløsning af betalingsinstrumenter.

6. Pengeoverførselsvirksomhed.

7. Gennemførelse af betalingstransaktioner, hvor betalerens samtykke til at gennemføre en betalingstransaktion meddeles ved hjælp af alle former for telekommunikations-, digital- eller it-udstyr og betalingen sker til den operatør, der driver kommunikationssystemet eller netværket, og som kun agerer som mellemmand mellem brugeren af betalingstjenesten og leverandøren af varer og tjenesteydelser.

Bilag 2**Opgørelse af krav til betalingsinstitutters basiskapital, jf. § 13, stk. 1, nr. 2****1. Beregningsmetoder****Metode A**

Beregningsgrundlag: Instituttets faste omkostninger.

Betalingsinstituttets basiskapital skal udgøre et beløb, der mindst svarer til 10 pct. af de faste omkostninger for det foregående år.

Har betalingsinstituttet endnu ikke gennemført et helt års drift på datoen for beregningen, anvendes som grundlag for beregningen de faste omkostninger, der fremgår af virksomhedens estimater for det kommende år.

Metode B

Beregningsgrundlag: Instituttets betalingsvolumen.

Betalingsinstituttets basiskapital skal udgøre et beløb, der mindst er lig med summen af følgende elementer multipliceret med den omregningsfaktor k , der er defineret i punkt 2, hvor betalingsvolumenet (BV) repræsenterer 1/12 af det samlede beløb for de betalingstransaktioner, som betalingsinstituttet har gennemført i det foregående år:

- a) 4,0 pct. af den pågældende del af BV indtil 5 mio. euro plus
- b) 2,5 pct. af den pågældende del af BV over 5 mio. euro indtil 10 mio. euro plus
- c) 1 pct. af den pågældende del af BV over 10 mio. euro indtil 100 mio. euro plus
- d) 0,5 pct. af den pågældende del af BV over 100 mio. euro indtil 250 mio. euro plus
- e) 0,25 pct. af den pågældende del af BV over 250 mio. euro.

Har virksomheden endnu ikke gennemført et helt års drift på datoen for beregningen, anvendes som grundlag 1/12 af det samlede beløb for de betalingstjenester, som fremgår af virksomhedens estimater for det kommende år.

Metode C

Beregningsgrundlag: Instituttets nettoindtægter.

Betalingsinstituttets basiskapital skal udgøre et beløb, der mindst er lig med summen af følgende elementer multipliceret med den omregningsfaktor, som er defineret i punkt 2:

- a) 10 pct. af den pågældende del af den relevante indikator indtil 2,5 mio. euro plus
- b) 8 pct. af den pågældende del af den relevante indikator fra 2,5 mio. euro indtil 5 mio. euro plus
- c) 6 pct. af den pågældende del af den relevante indikator fra 5 mio. euro indtil 25 mio. euro plus
- d) 3 pct. af den pågældende del af den relevante indikator fra 25 mio. euro indtil 50 mio. euro plus
- e) 1,5 pct. af den pågældende del af den relevante indikator over 50 mio. euro.

Den relevante indikator udgøres af summen af renteindtægter, renteudgifter, modtagne provisioner og gebyrer samt andre driftsindtægter. Hvert element medtages i summen med positivt eller negativt fortegn. Indtægter fra henholdsvis ekstraordinære og usædvanlige poster medregnes ikke. Udgifter til outsourcing af tjenester, der leveres af tredjepart, kan medregnes, hvis disse udgifter er opkrævet af en virksomhed med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den relevante indikator beregnes over det foregående år. Har betalingsinstituttet endnu ikke gennemført et helt års drift på datoen for beregningen, anvendes som grundlag for beregningen de nettoindtægter, der fremgår af instituttets estimater for det kommende år.

Basiskapitalen skal dog mindst udgøre et beløb, der beregnes i overensstemmelse med denne metode, hvor den relevante indikator udgør 80 pct. af gennemsnittet for de forudgående 2 år, hvis instituttet har gennemført 2 års drift eller mere, og for de foregående 3 år, hvis selskabet har gennemført 3 års drift eller mere.

2. Omregningsfaktor

Den omregningsfaktor k , der anvendes ved metode B og C, fastsættes til:

- a) 0,5, hvis betalingsinstituttet kun udbyder den betalingstjeneste, der er anført i bilag 1, punkt 6.
- b) 0,8, hvis betalingsinstituttet kun udbyder den betalingstjeneste, der er anført i bilag 1, punkt 7.
- c) 1, hvis betalingsinstituttet udbyder en af de betalingstjenester, der er anført i bilag 1, punkt 1-5.